Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 740
Marți 30 mai 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Producerea semințelor de plante furajere — sarcină deosebită a G. A. S.-urilor

Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. trasează gospodăriilor agricole de stat sarcina ca în următorii ani să sporească numărul de animale, producția de furaje pe unitatea de suprafață și să livreze produse alimentare în cantități tot mai mari și la un preț de cost cît mai redus.

Realizarea acestor sarcini impune luarea de măsuri importante, pe deoparte în legătură cu mărirea efectivelor de animale, iar pe de alta privind furajarea rațională a acestora cu nutrețuri de calitate superioară și în cantități suficiente.

Trebuie arătat însă că în multe gospodării producerea de furaje nu constituie încă o preocupare serioasă a conducerilor, amplasarea culturilor furajere făcîndu-se la întîmplare, departe de locul de consum sau pe terenuri greu accesibile pentru animale în cazul cînd furajul urmează să fie consumat direct prin pășunat. Pe de altă parte producția este slabă, ca urmare a aplicării incomplete a complexului de măsuri agrotehnice cerut de aceste culturi.

Pe lîngă alte cauze, rămînerea în urmă cu asigurarea unei puternice baze furajere se datorește în bună măsură și lipsei unui sortiment bogat de semințe de plante de nutreț. Cu toate că anual s-au repartizat gospodăriilor de stat pentru producerea de semințe de ierburi perene 20.000—25.000 de ha, cea mai mare parte trifoliene, datorită mai totdeauna unor condiții subiective aceste suprafețe fie că nu au produs nimic, fie că au produs o cantitate prea mică de sămînță.

Pentru a se curma această situație, s-a găsit că este necesar să se treacă la producerea organizată a semințelor de plante furajere, mergîndu-se pe linia creării de loturi semincere speciale unde să se producă semințe și nu masă verde.

După introducerea în anul 1959 a noului sistem la leguminoase și graminee perene, acțiune continuată în 1960, s-a extins suprafața loturilor semincere speciale pe mai mult de 3.000 ha. O dată cu promovarea acestui sistem s-a trecut și la aplicarea unei metode noi de însămînțare a loturilor, renunțîndu-se la metoda obișnuită a rîndurilor dese și adoptîndu-se semănatul în rînduri rare, distanțate, care permite mecanizarea lucrărilor de întreținere, avantajează dezvoltarea mai bună și mai uniformă a plantelor și asigură o producție mai mare, mai rentabilă de semințe. În aceste condiții noi, gospodăria agricolă de stat Secueni, regiunea Bacău, a reușit să obțină la lucernă 420 kg sămînță la ha, de pe 21 ha, iar de pe o suprafață de 5 ha, o producție de peste 500 kg la ha. Tot astfel, gospodăria de stat Giarmata, regiunea Banat, aplicînd toate măsurile agrotehnice la timp și de bună calitate, a obținut de pe 125 hectare de trifoi o producție de 416 kg semințe la hectar, iar gospodăria de stat Scînteia, regiunea Crișana, de pe 30 de hectare peste 340 de kg la hectar.

Chiar dacă aceste rezultate s-au înregistrat deocamdată pe suprafețe mai restrînse și într-un număr mai mic de unități, ele scot în evidență faptul că acolo unde există preocupare și se aplică corect și la timp lucrările agrotehnice, specifice producerii de semințe și culturii respective, producția poate fi ușor mărită de 3 și chiar 4 ori.

In prezent, planul însămînțărilor de primăvară este realizat. În cadrul gospodăriilor de stat, suprafața totală a loturilor semincere speciale este de circa 13.000 de ha din care circa 4.000 de ha cu graminee perene.

Pentru a crea condiții optime obținerii de producții mari de semințe este necesar ca în această perioadă, care corespunde perioadei critice de dezvoltare a plantelor, să se ia măsuri pentru a se executa prășitul mecanic între rînduri atît pe loturile semincere vechi cît și pe cele înființate în această primăvară. De asemenea, pentru a grăbi dezvoltarea tinerelor plante pe loturile nou înființate cît și pe cele mai vechi, dar cu un grad mai mare de îmburuienire, să se execute fără întîrziere plivitul pe rînd. Pe parcurs, în timpul vegetației, loturilor semincere de trifoi se va aplica două și după caz chiar și trei prașile mecanice.

O atenție deosebită trebuie acordată în acest timp efectuării primei coase pe loturile semincere vechi planificate pentru sămînță la coasa a II-a. Recoltarea trebuie făcută timpuriu, în momentul apariției butonilor florali. Imediat după recoltare, terenul trebuie eliberat și grăpat puternic.

Aplicînd aceste măsuri, se asigură o dezvoltare puternică și uniformă a plantelor pentru coasa a doua — de sămînță — și se forțează înflorirea lui înaintea începerii căldurilor și secetelor mari, care produc pagube însemnate producției de semințe.

În vederea stimulării producției de semințe, în perioada înfloritului se vor executa la toate trifolienele fie o prăfuire, fie o stropire cu 10—12 kg. borax la ha.

Tot în perioada înfloritului și anume la începutul acestuia (10 la sută) și cînd circa 60 la sută din plante au flori, se va efectua tratarea chimică a plantelor fie cu Detox, fie cu Duplitox, în cantitate de 25—30 kg la ha.

Prin aceste tratamente se înlătură atacul Contariniei și a lui Apion Apricans care produc pagube mari culturilor de sămînță, reducînd și chiar distrugînd total producția.

Gramineele perene, care nu au în general dăunători, nu vor fi tratate chimic contra lor. Lucrările ce se aplică acestora în anul al II-lea, anul producerii de sămînță, se rezumă numai la efectuarea la timp și calitativ a prașilelor mecanice.

Respectînd cu strictețe aplicarea măsurilor agrotehnice privind întreținerea loturilor semincere de ierburi perene și luptînd cu succes contra dăunătorilor, gospodăriile agricole de stat vor reuși să realizeze producții mari de semințe de plante furajere și să asigure pentru anii viitori un sortiment mai bogat de furaje.

Ing. BUTICA ALEXE
din Departamentul Gostat

Atenție sporită întreținerii culturilor și pregătirilor campaniei de recoltare

PE TEME ACTUALE

Gîndacul din Colorado, dușman periculos al culturilor de cartofi

Ploile și temperaturile relativ scăzute din ultima vreme au contribuit din plin la localizarea focarelor existente și în oarecare măsură chiar la distrugerea gîndacului din Colorado. Primejdia atacului din partea acestui periculos dușman al culturilor de cartofi nu a fost însă înlăturată. De aceea, fiecare lucrător din agricultură este dator să controleze cît mai des culturile, pentru a descoperi dăunătorul și aplica la timp tratamentele de combatere indicate. Controlul culturilor trebuie făcut ori de cîte ori este posibil, cu prilejul executării diferitelor lucrări de întreținere și chiar în mod special. În afara acestor controale care trebuie efectuate pînă toamna la recoltarea cartofilor, fiecare cultivator este obligat să ia parte la controalele organizate — la indicațiile Ministerului Agriculturii — de secțiile agricole prin centrele zonale de protecția plantelor.

Gîndacul din Colorado este ușor de recunoscut după următoarele: corpul lui este de mărimea unui sîmbure de alună, de formă ovală, cu spatele puternic bombat, de culoare galbenă-portocalie, lucios, și cu o serie de pete negre pe cap și partea de dinainte a spatelui. Pe restul spatelui care este tot de culoare galbenă-portocalie murdară, se găsesc zece dungi negre, cîte cinci de fiecare aripă, ceea ce este caracteristic acestui dăunător. Larvele lui, la început foarte mici (1,8—2 milimetri) au culoarea roșie și capul negru. Pe măsură ce cresc, ele își schimbă culoarea în galben-portocaliu, spatele lor căpătînd o formă puternic bombată.

Pentru localizarea și lichidarea focarelor descoperite, în afara culegerii în sticle cu petrol a gîndacilor găsiți și distrugerii lor, trebuie aplicate tratamente chimice. Astfel, la indicația organelor agricole vor fi stropite toate suprafețele găsite infestate cu Detox 25, emulsionabil, în concentrație de 1 la sută, calculîndu-se cantitatea de 800 litri lichid la ha. După 12—14 zile de la stropire se aplică un nou tratament, tot prin stropire sau prăfuire, potrivit planului de combatere special întocmit pentru fiecare regiune și raion în parte. În cazul prăfuirilor se folosește produsul Detox 5, în cantitate de 30 kg. la ha. Pentru combaterea dăunătorului, au fost înființate brigăzi fito-sanitare în cadrul S.M.T.-urilor, dotate cu aparatură de mare capacitate.

Se impune să se acorde mare grijă acțiunii de combatere în regiunile de înaintare a dăunătorului ca: Suceava, Iași, Bacău, Galați, Dobrogea și București, unde sînt create condiții pentru lichidarea tuturor focarelor descoperite la timp.

Ing. P. MATEI
din Ministerul Agriculturii

La Stațiunea experimentală I.C.A.R. Mărculești, regiunea București, se lucrează de zor la prășitul porumbului. În fotografie: tractoristul Gheorghe Demianovschi la lucru

Un ritm mai intens...

După o vreme îndelungată în care au căzut ploi zi de zi, soarele a început a-și arăta din nou fața, zbicind pămîntul. Umezeala abundentă a favorizat nu numai dezvoltarea plantelor de cultură, dar și pe aceea a buruienilor.

Spre a vedea care este stadiul lucrărilor de îngrijire a culturilor, am vizitat zilele trecute unele unități agricole din cîteva raioane ale regiunilor București și Ploiești.

Cu toții la lucru

Primul popas l-am făcut la gospodăria agricolă colectivă „V. I. Lenin" din Coșereni, raionul Urziceni. Deși plouase în ajun, pe ogoarele gospodăriei, sute de colectiviști munceau la prășitul porumbului (printre rînduri cu prășitorile trase de cai, iar pe rînd, manual).

— Folosim fiecare oră bună de lucru, ne spune tov. Gh. Filipovici, inginerul agronom al gospodăriei, prășind culturile pe terenurile mai zvîntate. Pînă în prezent am prășit cele 65 ha. cu sfeclă de zahăr și 94 ha. cu floarea-soarelui, culturi la care am executat și răritul; în momentul de față sîntem pe terminate cu prima prașilă la porumb. Deoarece pe unele terenuri avem cazuri de băltire a apei, am executat șanțuri de scurgere a apei la punctul Comana.

Asemeni harnicilor colectiviști din Coșereni, rezultate bune la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor au obținut și alte unități agricole cooperatiste din raionul Urziceni. Membrii G.A.C. „Ștefan Gheorghiu" din Grindu, bunăoară, au prășit a doua oară și au rărit cele 300 de ha. cu floarea-soarelui și 315 ha. cu sfeclă de zahăr, iar la porumb au aplicat prima prașilă pe 725 ha. din cele 900 cultivate.

Fruntașe la prășit sînt și gospodăriile colective din Valea Măcrișului, Gîrbovi, Răducești etc. Pe întregul raion, pînă la 26 mai fuseseră prășite 31.314 ha. de porumb pentru boabe și siloz, din cele 36.558 ha. însămînțate, iar sfecla de zahăr și floarea-soarelui erau prășite pentru a doua oară în procent de peste 80 la sută.

Nu pe măsura posibilităților

În raionul Buzău. Cu toate că gospodării colective ca cele din Căldărăști, Scutelnici, Pogoanele, Brădeanu, Izvorul Dulce și altele sînt pe terminate cu prima prașilă la porumb, iar la floarea-soarelui și sfeclă de zahăr au făcut și cea de-a doua prașilă și răritul, prășitul culturilor nu se desfășoară însă pe măsura posibilităților în toate comunele raionului. Așa de pildă, în comuna Padina, din cele 9.789 ha. cultivate cu porumb, nu se prășiseră pînă la 26 mai decît 400 de ha. Mult rămase în urmă cu prășitul sînt și comunele Gălbinași, Sudiți, Gherăseni și Săgeata, care avînd cultivate între 1.017—3.400 ha. cu porumb, nu au prășit decît între 140—220 ha. Că în aceste comune nu există preocupare pentru executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, ne-o dovedește și faptul că în timp ce țăranii muncitori din Țintești și Maxenu au ieșit în număr mare pe ogoare la lucru, vecinii lor din Gălbinași nu au prășit decît 148 ha. O situație asemănătoare am văzut și în unele comune din raionul Mizil. În ziua de 26 mai, pe mereaua comunei Glodeanu Sărat, de pildă, sute de întovărășiți munceau la răritul florii-soarelui și porumbului, în vreme ce în raza comunei vecine, Căldărușanca, rar vedeai vreun atelaj și oameni la lucru, deși culturile erau puternic îmburuienite.

Lipsa de interes dovedită de tehnicienii agronomi de la comune, printre care Enache Amalia din Smeeni, Georgescu Teodor din Pogoanele și Răgălie Constantin din Poșta Cîlnău, a făcut ca pe întregul raion Buzău situația executării lucrărilor de întreținere să fie nesatisfăcătoare. Pînă la 26 mai în întregul raion fuseseră prășite doar circa 11.000 ha. cu porumb din cele 51.000 ha. însămînțate.

★

Avînd în vedere că vremea s-a îmbunătățit, și ținînd seama de gradul mare de îmburuienire a culturilor, este necesar ca sfaturile populare comunale și organele agricole de la comune și raioanele Buzău și Mizil să ia măsuri neîntîrziate pentru impulsionarea executării lucrărilor de întreținere. Totodată, pe terenurile unde băltește apa să se execute în cel mai scurt timp lucrări de scurgere a acesteia.

I. LEȘEANU
P. VOICULESCU

GRĂDINĂRIȚELE

Răsăritul soarelui le găsește la lucru, acolo în lunca Siretului. Toate sînt tinere, în afară de Sanda Vodă care însă, ca hărnicie le seamănă leit. Grădinărițele gospodăriei colective „30 Decembrie" din Mărășești: Aurica Chicior, Virginica Zaharia, Ecaterina Docan, Maria Irimia și altele, în frunte cu Maria Chicior, șefa echipei — colectiviste harnice și dornice ca prin munca lor de zi cu zi să contribuie la mărirea belșugului din gospodărie. Acest belșug înseamnă venituri mari pentru fiecare dintre ele, pentru fiecare colectivist. Grădina pe care ele o au în seamă e într-adevăr o grădină. Răsadurile de ardei, roșii, varză, plantate la timp, în cîmp, sînt îngrijite acum cu pricepere și migală.

— Acum, spunea șefa de echipă, nu dăm atîta zor cu irigatul, că plouă, dar acest lucru nu ne scutește de a avea gata toate canalele, astfel încît la nevoie să putem face treabă cum trebuie în grădina noastră de legume și zarzavaturi care se întinde în acest an pe suprafața de 22 hectare.

In fotografie: Maria Chicior și Maria Irimia, „fetele de la apă", după cum le mai numește brigadierul legumicol, Vasile Cîrlogeanu.

Fruntași pe raion

Zilele bune de lucru în cîmp, sînt folosite din plin de către oamenii muncii de pe ogoarele raionului Sînnicolaul Mare, regiunea Banat. Pînă în prezent, membrii celor 40 gospodării agricole colective din acest raion, au executat prașila a doua pe o suprafață de 1.205 ha, (73 la sută din suprafața planificată) cultivată cu floarea-soarelui, pe 4.928 ha (88 la sută) cultivate cu sfeclă de zahăr și pe 1.976 ha (95 la sută) cu cartofi. Ei fac acum prima prașilă pe ultimele suprafețe însămînțate cu porumb pentru boabe.

Gospodăriile agricole colective „8 Martie" din comuna Biled, „Mureșul" din Cenad, „Iakușkin" din Lovrin și „N. Bălcescu" din comuna Satchinez, sînt fruntașe pe raion la lucrările de întreținere a culturilor. Ele au terminat cele dintîi prașila I-a la porumb, prașila a II-a la sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și cartofi și au început tot primele cea de a III-a prașilă la sfecla de zahăr precum și la cartofi.

De asemenea, în raionul Sînnicolaul Mare au fost prășite 1.802 ha (67 la sută) din suprafața cultivată cu porumb pentru siloz.

Un sprijin deosebit la lucrările de întreținere a culturilor îl primesc colectiviștii din partea brigăzilor de mecanizatori de la S.M.T. Biled, Variaș, Gottlob și Sînnicolaul Mare.

ION SBÎRCIOG
corespondent

Insilozează lucerna

Deoarece timpul a fost nefavorabil preparării fînului, conducerea secției Baba Ana, aparținînd gospodăriei agricole de stat Săhăteni, regiunea Ploiești, a hotărît să însilozeze coasa I de lucernă de pe suprafața de 50 ha. Pînă la data de 26 mai, la secție au fost însilozate cu secară sau cu soluție de melasă peste 150 tone de lucernă.

Printre fruntași la această acțiune se numără tractoriștii Hîlcu Anton și Eftimie Georgescu, care au cosit zilnic cîte 9—10 ha de lucernă și au transportat cu remorcile basculante cantități mari de nutreț la locul de însilozare.

T. B.

Gata pentru a începe muncile de vară

În ateliere domnește liniștea. Se lucrează doar la revizuirea cîtorva tractoare. Afară, între două remize, combinele — 56 la număr — stau aliniate, gata să intre în lanurile de păioase. Batozele, selectoarele, prizele de putere și celălalt utilaj este gata de lucru. Mecanizatorii de la S.M.T. Bogdana din regiunea București, unde mă aflu, au terminat de cîteva zile reparația tuturor mașinilor necesare lucrărilor din campania agricolă de vară.

Mă interesa în primul rînd să aflu cum de au reușit mecanizatorii de aici să încheie pregătirile pentru vară încă de la 19 mai. Discuția purtată cu directorul stațiunii, tov. Petre Anghelina și mecanicul șef, tov. ing. Constantin Rădăcină, mi-a dat prilejul să aflu unele amănunte interesante în această privință.

— Noi am început munca de reparații la combine și batoze încă din luna februarie, o dată cu terminarea reparațiilor de iarnă a tractoarelor și celuilalt utilaj necesar muncilor de primăvară, îmi spune directorul stațiunii. La reparații, pe lîngă mecanicii agricoli au participat și tractoriștii care au lucrat cu combinele și batozele în campania din vara anului trecut.

— Cum ați rezolvat problema aprovizionării cu piese de schimb și materiale?

— Ținînd o strînsă legătură cu bazele de aprovizionare din București și Slobozia, ne-am asigurat cu piese pe parcurs, astfel încît nu am simțit lipsa acestora.

De la tov. ing. Rădăcină aflu amănunte cu privire la organizarea propriu zisă a muncii de reparații. Spațiul tehnologic a fost aici bine folosit. În hala mare a atelierului mecanic au fost introduse cîte 7 combine la care se lucra simultan. Totodată a fost amenajată o remiză în care se reparau cîte 6 combine o dată. Batozele au fost reparate într-o altă remiză.

O deosebită atenție a fost acordată reparării aparatului de treier de la combine. În acest scop, grătarele care necesitau rectificări, au fost trimise la S.M.T. Cuza Vodă, unde mecanicii Alexe Petre și Josin Nicolae de la S.M.T. Bogdana, le-au reparat la o mașină specială de rectificat grătare. Pe de altă parte s-a urmărit înlocuirea tuturor șinelor de tobă uzate; șinele grătarului au fost montate pe curbură la aceeași linie. Constatîndu-se în anii trecuți că din cauza balamalelor slăbite sau uzate de la poduri apar numeroase defecțiuni în funcționarea combinei (ruperea axului oscilant, a bielei mici, a melcului de boabe) în acest an au fost înlocuite toate balamalele defecte. Pentru o bună tăiere a spicelor toate cuțitele au fost reascuțite, s-au înlocuit lamele uzate sau sparte.

— Pentru ca în campania de vară să putem elibera ușor terenurile de paie și să executăm arăturile adînci îndată după recoltare, noi am început să confecționăm și colectoare de paie pe care le vom atașa la combine, — îmi spune directorul unității. Tractoriștii noștri, care și-au depășit sarcinile de plan din campania de primăvară cu 13,26 la sută realizînd 18.478 hantri, efectuează în prezent lucrări de prășit mecanic pe terenurile mai zvîntate. Ei sînt de acum gata pregătiți pentru a începe și bătălia muncilor de vară.

I. L. TEODORU

O FAPTĂ DE EROISM

De curînd, la S.M.T. Jirlău, raionul Făurei, s-a petrecut un fapt ce a devenit repede cunoscut în toată regiunea Galați. Tractoristul Mihai Băcanu a salvat de furia apelor Buzăului trei motopompe și nouă tractoare nounoute.

În noaptea aceea el nu a închis ochii. Ploua cu găleata, iar rîul Buzău creștea mereu, începînd să muște din maluri și să le surpe. In toiul nopții l-au sculat din pat strigătele unui colectivist din Vișani.

— Scoală nea Mihai, că a venit Buzăul mare. Mai e nițel și apa ajunge la motopompele S.M.T.-ului.

Mihai Băcanu n-a stat o clipă în cumpănă. A alergat la marginea orezăriei, a demontat motopompele și le-a dus la loc ferit. Cînd, rupt de oboseală, își ștergea de pe față șuvoaiele de nădușeală, el a zărit cîteva tractoare care erau gata, gata de a fi înghițite de apa Buzăului. Erau tractoarele unei brigăzi vecine din stațiunea lor. Și la vagonul dormitor al brigăzii de tractoriști nu era nimeni. Tovarășul Băcanu nu și-a pierdut curajul. S-a aruncat în apă spre primul tractor. A strigat să-i vie în ajutor colectivistul care îl căutase pentru a salva motopompele.

— Măi frățioare, e vorba de tractoarele unei brigăzi întregi. Ajută-mă să le leg unele de altele și să le trag repede cu ajutorul unui tractor dincolo de mal.

Au trecut un ceas, două, trei... Pe rînd, tractoarele au fost aduse peste dig. Tîrziu, cînd munca îndîrjită a celor doi oameni s-a terminat, a stat și ploaia. Lîngă dig a fost încins un foc mare. În jurul lui s-au strîns numeroși colectiviști — care între timp aflaseră de cele petrecute. Unii din Jirlău, alții din Draga. Cu toții l-au felicitat pe vrednicul tractorist care își pusese viața în pericol pentru a salva avutul obștesc.

ION BELCIUGAN
corespondent

Dau zor

Harnicii colectiviști din Jucu de Jos, regiunea Cluj, folosesc fiecare ceas prielnic de lucru pentru a intensifica întreținerea culturilor. Bine organizați pe brigăzi și echipe și antrenați în întrecerea socialistă, colectiviștii au izbutit să termine la vreme prășitul celor 20 ha cu floarea-soarelui, precum și al celor 40 ha cultivate cu sfeclă de zahăr. Plivitul păioaselor a fost efectuat în întregime pe cele 210 ha de grîu, orz și ovăz.

Fruntașe în aceste acțiuni sînt brigada a II-a condusă de Gh. Oprea și a III-a condusă de Vasile Suten.

VASILE PETEAN
corespondent

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Comana, regiunea Dobrogea, se lucrează de zor la răritul sfeclei de zahăr, după cum se vede în fotografie

1 Iunie – Ziua internațională a copilului

VIITORUL PATRIEI

La 1 Iunie al fiecărui an sărbătorim cu inimile cuprinse de emoție Ziua internațională a copilului, zi de luptă pentru pace, pentru viitorul însorit al tinerei generații.

Pacea și fericirea copiilor sînt indisolubil legate între ele, căci apărarea copiilor, a viitorului omenirii este un lucru firesc, e datorie sfîntă a tuturor.

Copiii din Republica Populară Romînă au parte de o copilărie cu adevărat fericită, căci întregul nostru popor se îngrijește de viitorul lor. Partidul, statul democrat popular poartă copiilor o dragoste caldă, le călăuzește cu mînă sigură viața spre realizarea deplină a aptitudinilor, a talentelor.

Copiii noștri se bucură de cea mai atentă ocrotire. Concediul și ajutorul material acordat mamelor, ocrotirea care se asigură noului născut, a făcut ca mortalitatea infantilă, altădată extrem de ridicată, să coboare vertiginos. Astăzi, de ocrotirea sănătății copiilor se preocupă de zece ori mai mulți medici de copii decît în anul 1938. Ocrotirea mamei și copilului este o politică de stat.

Pe lingă întreprinderile industriale și agricole funcționează creșe și cămine de zi în care copiii oamenilor muncii își petrec, sub supravegherea atentă a educatoarelor, orele cînd părinții lor lucrează în uzine, în instituții, pe ogoare.

Statul nostru se îngrijește ca toți copiii să învețe. În Romînia burghezo-moșierească 43 la sută din populația țării era neștiutoare de carte. Pe atunci jumătate din numărul copiilor de vîrstă școlară nu puteau păși pragul școlilor fiindcă erau săraci, nu aveau cu ce să se încalțe și să se îmbrace, iar părinții înglodați în nevoi îi trimiteau în lume să-și cîștige cum or putea existența.

În anii regimului de democrație populară s-au construit peste o mie de școli noi de toate gradele. În 1960 a fost prevăzută pentru învățămînt, suma de 3.300.000.000 lei. În viitorii 2—3 ani nu va mai exista în țara noastră copil care să nu urmeze la școala de 7 ani. În această perioadă va începe trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani. Investițiile alocate din fondurile statului pentru nevoile învățămîntului vor fi de două ori mai mari decît în perioada 1954—1959. Din aceste fonduri se vor construi 11.000 noi săli de clasă în sate și 4.000 în școlile de cultură generală din orașe și centre muncitorești.

Copiii noștri învață încă de pe băncile școlii să îndrăgească și să respecte munca, căci ei vor fi viitorii constructori ai comunismului. Ei învață încă din școală să iubească cu înflăcărare patria socialistă liberă, cuceririle revoluționare dobîndite prin lupta plină de jertfe a comuniștilor, a eroicei noastre clase muncitoare. Copiii noștri pășesc în viață educați în spiritul respectului față de toate popoarele lumii, iubitori de pace și prietenie.

Dacă copiii patriei noastre și ai celorlalte țări socialiste cresc minunați și fericiți, ocrotiți de grija statului și partidului, în țările capitaliste, coloniale și dependente milioane de copii trăiesc sub cumpăna foamei, bolilor, analfabetismului. În Irak copii de 6—7 ani sînt angajați de fabricanții de covoare ca mînă ieftină de lucru. Pe continentul african copiii mai sînt și azi vînduți ca robi împreună cu mamele lor.

Există și numeroase țări capitaliste în care copiii sînt vînduți ca o marfă. Zilele acestea ziarul „Paese" demasca din nou mîrșăviile unor traficanți care vînd copii italieni în Statele Unite cu 750 de dolari bucata.

Chipul monstruos al capitalismului veștejește copilăria, o fură, batjocorește viitorul generațiilor tinere pregătindu-le să fie carne de tun pentru interesele afaceriștilor monopoliști. Dar popoarele iubitoare de pace din toate continentele își ridică cu tărie glasul împotriva războiului. Ele vor ca fiii și fiicele lor să crească sub un cer luminos și senin, să se bucure de frumusețea copilăriei, a adolescenței, să aibă parte de o viață demnă, omenească.

Vlăstarele lumii trebuie să trăiască și să crească în pace, să ajungă oameni de nădejde, oameni adevărați.

În comuna Dragoș Vodă, regiunea București, peste 450 de colectiviști și-au instalat difuzoare. În fotografie: la stația de radioamplificare în timpul unei emisiuni.

Prin aplicarea metodelor înaintate

Comitetul sindicatului gospodăriei noastre se străduiește să-i ajute în cît mai mare măsură pe oameni, să extindă metodele înaintate de lucru.

În acest an gospodăria a mărit cu mult suprafața cultivată cu legume.

La îndrumarea comitetului de partid preocuparea noastră principală este de a produce cît mai mari cantități de legume, cu cheltuieli cît mai puține. Pentru aceasta, comitetul sindicatului a organizat o consfătuire de producție la care au luat parte toți cei 3 maiștri de cultură din sectorul legumicol — Nedelcu Apostolache, Craia Zisula și D-tru Petre — cît și șefii de echipă și muncitorii fruntași. Am căutat împreună să găsim cele mai bune metode pentru a obține recolte bogate și a trimite oamenilor muncii cît mai de timpuriu cantități importante de legume și zarzavaturi. Maiștri de cultură au propus să se cultive în acest an culturi forțate pe cel puțin 3 ha. Așa s-a și făcut. Pe 3.000 m.p. producem culturi intercalate. Anume, o dată cu plantarea salatei s-au plantat și castraveți timpurii. După ce s-a recoltat de curînd salata, muncitorii, mobilizați de comitetul sindicatului în întrecerea socialistă, au acordat o și mai mare atenție îngrijirii castraveților. Acum, aceștia se recoltează. Gospodăria a și livrat 1.000 kg. Dar metoda culturilor intercalate nu e singura folosită în sectorul legumicol. La culturile forțate în răsadnițe comitetul sindicatului a propus să fie folosită și metoda culturilor succesive. Concret, după scoaterea răsadurilor de roșii timpurii din răsadniță, pe același loc s-au plantat roșii extra-timpurii în scopul grăbirii obținerii recoltei. Tot în răsadnițe comitetul sindicatului a propus să fie aplicată și s-a folosit metoda șerbetării (folosirea a 3-4 kg găinaț de pasăre diluat în apă la metrul pătrat, în scopul fertilizării pămîntului din răsadnițe).

— Propun, a spus comunistul Dumitru Petre la una din consfătuirile de producție, ca pe cel puțin 5 ha cultivate cu roșii timpurii să nu mai folosim araci, ci spalieri.

Comitetul sindicatului a adus la cunoștința consiliului gospodăriei această propunere, care și-a însușit-o. Pe această suprafață s-a făcut așadar o mare economie de araci. În plus, plantele sînt aici mai mult expuse la soare, favorizîndu-se stimularea unei coaceri precoce a roșiilor.

În sfîrșit, merită a fi subliniat faptul că înainte de plantarea în cîmp a răsadurilor, legumicultorii noștri au aplicat încă o metodă nouă învățată la cursul agrozootehnic din cursul iernii și anume folosirea îngrășămintelor bacteriene. În acest scop, înainte de plantare rădăcinile răsadurilor au fost înmuiate într-o „mocirlă" unde s-au introdus în prealabil îngrășăminte bacteriene.

În întrecerea socialistă pentru producții cît mai mari la ha, muncitorii gospodăriei noastre aplică anul acesta metode noi de lucru și în alte sectoare. Astfel, la propunerea făcută de muncitoarea Hîrjan Eleonora, la o ședință a grupei sindicale din sectorul avicol (gospodăria noastră crește 5.000 de găini și circa 15.000 de pui) s-au introdus în halele în care sînt crescuți puii, peste 70 de becuri infraroșii care asigură o temperatură constantă și stimulează creșterea. De asemenea, la propunerea ei se aplică în hrana puilor furaje combinate pe care le producem chiar în gospodărie.

De curînd, comitetul sindicatului a hotărît să organizeze consfătuiri de producție în care să se analizeze pe larg rezultatele metodelor noi introduse în acest an. Sîntem pe deplin convinși că rezultatele înregistrate ne vor îndemna să ne preocupăm pe viitor în și mai mare măsură de această importantă problemă, de care depinde în foarte mare măsură sporirea producției și reducerea prețului de cost.

GHEORGHE MANOLACHE
președintele sindicatului
și ing. **ADRIANA TARAȘ**
de la gospodăria de stat Voluntari, regiunea București

Cadre bine pregătite pentru sectorul zootehnic

Gospodăria agricolă colectivă din satul Măcișeni, raionul Bujoru, are un sector zootehnic în plină dezvoltare. Pînă la sfîrșitul anului numărul vacilor de lapte va crește la 81, al porcinelor de la 199 la 385, iar al oilor de la 700 va atinge mia. Mersul înainte al acestui sector impune în mod firesc ridicarea calificării îngrijitorilor de animale încît aceștia să poată munci cu pricepere pentru obținerea unor producții sporite și de calitate.

Conducerea gospodăriei l-a trimis astfel pe colectivistul Petre Ellenie la un curs de zootehniști, care a avut loc la Centrul școlar agricol Brăila, iar Sava Gh. Lupu a acumulat o bună experiență făcînd un timp practică la G.A.S. Băleni-Ilești.

Aceste măsuri, fără îndoială necesare, nu ar fi fost însă suficiente, pentru ca toți cei care lucrează în domeniul zootehnic să-și îmbogățească cunoștințele. În această privință o contribuție a dat și dă căminul cultural. În primul rînd trebuie amintită aci buna activitate desfășurată de inginera Iolia Moca nu în perioada învățămîntului agrozootehnic.

O serie de probleme, cum au fost cele despre creșterea și îngrijirea vacilor pentru obținerea unei cantități mari de lapte, creșterea rațională a tineretului și prevenirea bolilor la animale, au fost dezbătute odată la cerc, iar după aceea în mod practic la grajd cu toți îngrijitorii de animale. Metoda aceasta de a pune lecțiile în locul de muncă s-a dovedit rodnică. După expunerea inginerei, mulți colectiviști au participat la discuții cerînd lămuriri suplimentare. Cu același prilej, Sava Lupu a vorbit despre cele văzute la G.A.S. Băleni.

La căminul cultural din Măcișeni, propaganda zootehnică a fost susținută și de colectivul de conferențiari. Astfel, s-au ținut conferințe în legătură cu porumbul pentru siloz, importanța creșterii vitelor cornute, creșterea porcilor etc. Conferințele nu au avut un caracter general, ci au ridicat probleme legate de munca din sectorul zootehnic al gospodăriei colective.

Dacă la aceste cîteva exemple date pînă acum, mai adăugăm și faptul că în prezent se lucrează la textul unui program pentru brigada artistică de agitație axat în parte pe dezvoltarea șeptelului, ne dăm seama că la căminul din Măcișeni există suficiente forțe în rîndul activiștilor culturali pentru ca acțiunile pornite să fie duse la bun sfîrșit. Din păcate, ceea ce lipsește activității acestui cămin, este o mai mare varietate de forme de manifestare. Deși în planul de muncă era prevăzută organizarea unor concursuri „Cine știe, cîștigă" pe teme agrare și zootehnice, ele nu s-au ținut. De asemenea, în sprijinul îngrijitorilor de animale se mai puteau organiza seri de întrebări și răspunsuri, recenzii ale unor broșuri, precum și alte manifestări interesante, atractive.

Timpul nu este pierdut. Planul de muncă al căminului cultural trebuie îmbogățit cu forme variate de activitate, menite să contribuie tot mai mult la ridicarea calificării colectiviștilor care se ocupă de creșterea animalelor.

A. CROITORU

LA GRĂDINIȚA DE COPII

Iată o scenă obișnuită astăzi în grădinițele de copii. Micile balerine care pregătesc emoționate programul artistic pentru „Ziua internațională a copilului" sînt copiii muncitorilor gospodăriei agricole de stat Caracal, regiunea Oltenia

Florile pămîntului

Un „bună ziua" prelungit ca niște clopoței de argint, răsună în camera spațioasă. Apoi educatoarea le face semn:

— Stați jos, copii!

Nu mă satur privindu-i. Toți au fețele zîmbitoare și privirile senine — ca seninătatea copilăriei lor. Și toți mă iscodesc cu acea naivitate care face farmecul deosebit al copiilor. Dar nici unul nu-i sfios și ghicesc din privirile lor că parcă ar vrea să mă-ntrebe cu ce ocazie... le-am întrerupt „activitatea".

Educatoarea Radu Aurelia îmi explică:

— Deși azi e timp ploios, totuși peste jumătate din „efectiv" este prezent; altfel, am 90 în fiecare zi.

— Nouăzeci! Și cum vă descurcați?

— Bine! Cum îi vedeți, sînt foarte buni și stau liniștiți la locurile lor — fiecare cu... îndeletnicirea lui: cei mici de tot se joacă, cei mai răsăriți se uită în volumele cu poze, desenează, spun poezii...

— Aveți și... fruntași?

— Cum să nu? zice educatoarea — și adresîndu-se unei fetițe cu obrăjiorii bucălați: Marioara Bițineanu!

Copilița se desprinde din rîndul prichindeilor.

— Știi vreo poezie? o întreb.

— Știu! îmi răspunde ea c-un zîmbet cochet. Și începe să recite o poezie despre o rîndunică.

— Bravo! îi spun, mîngîindu-i obrăjorii. Cîți ani ai?

— Patru ani! zice fetița — da' ...mă fac eu și mai mare!

...Mă aflu la grădinița de copii a gospodăriilor colective „V. I. Lenin" și „Olga Bancic" din comuna Coșereni, raionul Urziceni. Ea a luat ființă anul trecut, fiind susținută din fondurile ambelor gospodării. Aici vin în fiecare zi 90 de copii între 3 și 7 ani. În timp ce părinții lor sînt pe ogoare, copiii colectiviștilor se joacă, desenează sau învață poezii — în raport cu vîrsta lor.

— Totuși, cred că aveți oarecare bătaie de cap?

— Așa s-ar părea! îmi spune educatoarea. Dar copiii îmi sînt dragi și pentru că sînt buni și ascultători... ne înțelegem de minune. Nu-i așa, Alexandrino?

— Da, tovarășă educatoare!

— E încă una din fruntașele mele! zice Radu Aurelia. Are 6 ani. Ia spune-i o poezie tovarășului, Alexandrino.

Fetița face o „reverență" și începe: „Ce frumoasă este țara / Cînd sosește primăvara — / Ce frumos este în luncă, / Lumea a ieșit la muncă, / Iar țăranii cu tractoare — Trăgînd brazde pe ogoare / Seamănă cu veselie / Dintr-un bob să iasă-o mie".

...Sînt acolo păpuși cu ochi de mărgean, ursuleți bosumflați, cuburi cu poze și tot felul de jucării pentru toate vîrstele și toate preferințele. Marioara Duță, de 5 anișori, răsfoiește foarte atentă volumul ilustrat „Albă ca zăpada și cei 7 pitici".

— Cunoști povestea? o întreb.

— O cunosc, pentru că mi-a povestit-o tovarășa educatoare.

— Cine era Albă ca zăpada?

— O fată bună și cuminte.

— Și piticii?

— Piticii erau prietenii ei și o apărau pentru că ea era mică.

— Cît de mică?

— Cît mine!...

...Fericită copilărie! Tinere vlăstare ale colectiviștilor din Coșereni, din privirile voastre calde, de pe fețele voastre care radiază de bucurie înțeleg cîte schimbări profunde s-au petrecut în anii puterii populare. Un farmec irezistibil m-a ținut în mijlocul vostru unde venisem pentru cinci minute, și am stat o oră împreună. Și atunci am înțeles emoția pe care trebuie s-o fi simțit Maxim Gorki, cînd a spus:

„COPIII SÎNT FLORILE PĂMÎNTULUI"...

VALERIU FILIMON

ELEVI ÎN PRACTICĂ

— Ia te uită la el. Învață pui găina cum să cotcodăcească, se adresă Gheorghe Popescu, președintele gospodăriei colective din Zăvideni, unui tînăr isteț care-l dăscălea de zor pe-un colectivist care stropea via.

— Dumneata nu vezi c-a lăsat niște frunze nestropite? se iți băiatul, arătînd cu mîna frunzele de la poala butucului.

— Am terminat soluția tocmai aici, se dezvinovăți omul.

— Da, dar n-ai însemnat butucul și doar știi că pe frunzele nestropite bine se încuibează mana, nu se lăsă tînărul.

— Are dreptate, măi Paule. Nu degeaba se face el maistru viticultor, zise președintele, cuprinzînd cu brațul pe după umeri, pe băiatul care zîmbea.

— Cele sus, la casa cea mare dintre nuci, mi se adresează tovarășul Popescu, e gospodăria didactică a Centrului școlar viticol din Drăgășani și noi colectiviștii, ori de cîte ori avem nevoie de un sfat, de-o îndrumare, ne adresăm profesorilor și tehnicienilor centrului. Acum, sus la gospodăria didactică lucrează vreo 60 de elevi din anul I al școlii profesionale de ucenici viticultori care fac practică. Cînd nu prea au ei de lucru vin cu cîte-un maistru ori cu cîte-un profesor și ne mai ajută. Uitați-vă la ăsta, e numai inimă în el. E băiatul lui Grecea, colectivist din Voicești.

După vreo oră de la vizita din vie, iată-ne pe malul Oltului, la grădina de legume și zarzavaturi a colectiviștilor. Președintele îmi făcu semn cu ochiul și se îndreptă către doi elevi.

— Cum să dau eu, măi Traiane, îngrășămîntul ăsta chimic, în așa fel ca plantele să tragă cît mai mult folos din el? îl întrebă președintele pe elevul Prună Traian. Maistrul viticol Nicolescu Aurel era numai urechi, dar după răspunsul elevului zîmbi mulțumit.

— Îl dizolvăm în apă și-l distribuim plantelor odată cu irigatul, răspunse elevul sigur pe el.

După ce i-am văzut pe cei cîțiva elevi în practică pe tarlalele colectivei, am urcat sus, la gospodăria didactică a școlii. Școala are pe dealurile Zăvidenilor 30 de ha. de vie pe rod. E atît de bine îngrijită via elevilor, încît pare un parc lucrat din sapă și din foarfece. Nici un stîlp strîmb, nici o sîrmă de spalier neîntinsă ca struna. Iar corzile legate par trase din condei.

— Aici, lîngă butucul de vie, se cunoaște și se formează adevăratul viticultor. Practica pe teren scoate în evidență aptitudinile viitorilor muncitori viticoli, căci de felul în care îngrijesc via depinde recolta și asta e nota de care se ține seama în practică.

— Cele 30 de ha. de vie sînt lucrate de elevi de la dezgropatul viei și pînă la pritocul vinului. Toate lucrările însă sînt dirijate de profesori și de tehnicieni așa că via gospodăriei didactice este pe lîngă o pepinieră de cadre și un îndrumar pentru țăranii muncitori din satele dimprejur, mi-a spus profesorul Napolean Popescu.

Pedagogul Ion Bălan mi-a arătat apoi condițiile în care sînt cazați și alimentați elevii. În dormitoare elevii au cearceafuri ca zăpada, pături moi de lînă și perini curate, iar la cantina cu mese acoperite cu sticlă aveau ca meniu: ciorbă de miel și pilaf cu friptură de miel.

După masă, în orele de repaus, într-un colț al sălii de clasă, văd un ciorchine de elevi. Se disputa o aprigă partidă de șah. Dar nu una obișnuită. Piesele erau așezate după indicațiile „Sportului Popular". Se juca una din celebrele partide dintre marii maeștri șahiști Tal-Botvinik.

Fericită copilărie și strălucite condiții de-a învăța carte, mi-am zis, gîndindu-mă la zama lungă de fasole, la mămăliga nefiartă și la velințele din tot soiul de cîrpe aflate în dormitoarele unei școli în care am învățat și eu cu mulți ani în urmă.

I. TERBESCU

Eficiența în producție a propunerilor muncitorilor

Comitetul sindicatului de la Centrul mecanic Botoșani, îndrumat de către organizația de bază P.M.R., desfășoară o rodnică activitate în masa membrilor de sindicat, pentru antrenarea lor în întrecerea socialistă, avînd ca obiectiv permanent realizarea reparațiilor și fabricarea pieselor de schimb la un nivel superior calitativ și la un preț de cost cît mai redus.

Comitetul sindicatului a fost sesizat cu cîteva luni în urmă de muncitori că la turnătorie se fac rebuturi în procente de 7 la sută, că unele piese au un mare adaus de metal, ceea ce îngreunează munca strungarilor, mărește durata de lucru, scumpindu-se prețul de cost.

Pentru înlăturarea unor asemenea deficiențe, comitetul sindicatului a convocat o consfătuire de producție la care au luat parte muncitorii de la strungărie și turnătorie. Cu acest prilej s-au analizat cauzele rebuturilor și ale depășirii prețului de cost, atît la sectorul reparații, cît și în sectorul fabricației pieselor de schimb. În cadrul consfătuirii, turnătorii au arătat că din cauza condițiilor necorespunzătoare de lucru, nu se dă toată atenția calității muncii, piesele ies cu pori, ceea ce duce la rebutarea unora dintre ele. Pentru a stimula efectuarea reparațiilor de calitate, muncitorii au propus ca termenul de garanție a reparațiilor pe tractor să fie mărit de la 450 ore la 480 ore. Propunerea a fost acceptată.

La propunerea tov. Dumitru Iersaschim, s-a trecut la recondiționarea pompelor de injecție și a ventilelor de refulare, ceea ce aduce acum o economie de 180 lei de fiecare pompă. De asemenea, ținîndu-se seama de propunerile unor muncitori fruntași ca Ion Ababi, Costache Ivan, Dumitru Lupu și alții, s-a trecut la recondiționarea pietrelor de polizor pentru ascuțit cuțite dure și la introducerea micii mecanizări.

— În trimestrul I al acestui an planul producției globale, mi-a spus tov. Adolf Highel, președintele comitetului sindicatului, a fost realizat în proporție de 113,1 la sută, al producției marfă de 115,8 la sută, la reparații cu 104,5 la sută, iar la fabricația pieselor de schimb cu 163,3 la sută.

Ca urmare a creșterii productivității muncii, a scăzut prețul de cost la reparația unui tractor de la 15.000 de lei cît era planificat la 13.000 lei. În aceste condiții, numai pînă la sfîrșitul trimestrului I, Centrul mecanic Botoșani realizase economii la prețul de cost de peste 200.000 de lei, față de 300.000 lei cît era planificat pe întregul an.

Aceste exemple demonstrează cît de mare eficacitate au în producție propunerile valoroase ale muncitorilor atunci cînd ele sînt puse în aplicare.

P. ZBÎRLEA

SETEA DE LUMINĂ...

Printre colectiviștii din comuna Baba Ana

Se aflau în sala căminului cultural mai bine de 160 de oameni, tineri și vîrstnici, unii care au intrat în gospodăria colectivă de aci, din Baba Ana, raionul Mizil, cu 11 ani în urmă, la înființarea gospodăriei, alții mai tîrziu.

Stăm de vorbă cu cititorii ziarului nostru, le ascultăm părerile. Unii sînt cititori vechi ai ziarului. În ultimul deceniu, viața lor s-a schimbat din temelie, o dată cu dezvoltarea gospodăriei colective și cu schimbarea la chip a satului. Au devenit iubitori ai cuvîntului scris, pretențioși la cele ce scriu ziarele.

Cam la jumătate de ceas de la începutul consfătuirii noastre, intră în sală și cîțiva ciobani de la ferma de oi, și tov. Țugui Florea, directorul școlii elementare. „Sfatul" nostru se transformă pe nesimțite într-o convorbire caldă, prietenească, unii întrebînd, alții arătînd cu mîndrie realizările obținute în anii luminoși ai vieții lor noi.

Îl ascultăm pe tov. Ion D. Niță, din brigada legumicolă:

— ...Eram pe vremea aceea, la început, 39 de familii cu 130 de hectare. Azi, sîntem laolaltă 578 de familii cu 1.280 de hectare. Toată comuna. Avem 63 ha de vie, o grădină de legume pe 28 de ha. Am construit 3 grajduri, saivan de 2.000 de oi, 3 hale de păsări, 4 magazii de cereale, o cramă, trei remize...

— Și mai construim, intră în vorbă brigadierul Gheorghe N. Ana. Ridicăm anul ăsta încă un grajd pentru 50 de vaci, un garaj pentru mașini, o cramă...

Aflăm că articolele din ziare i-au învățat multe pe colectiviști. Între altele, ei au înțeles marea însemnătate a măririi continue a fondului de bază. (Anul trecut gospodăria avea un fond de bază de 2.600.000 lei, anul acesta e planificat să treacă de 3 milioane).

— În anii trecuți, nu dam cu toții atenția ce se cuvenea creșterii averii obștești spune tov. Tănase Lungu, responsabilul fermei de oi. Nici dezvoltării sectorului zootehnic. Din ziare și mai ales din „Scînteia" și „Agricultura Nouă", am aflat însă că creșterea animalelor înseamnă un izvor de bogăție. La mine acasă am o mapă întreagă cu astfel de articole. De multe ori, am discutat, ne-am contrazis, dar pînă la urmă am văzut limpede cît de necesar e să sporim mereu șeptelul. Acum, avem 96 de vaci. E drept, foarte puțin, dacă se ține seamă de faptul că sîntem în al 11-lea an de activitate. Dar la sfîrșitul anului vom avea 130 de vaci. Numărul oilor a crescut și el la 2.060, al porcilor la 170, al păsărilor la 3.600. Nu putem spune că am înlăturat cu totul lipsurile. Nicidecum. Iată, chiar în acest an avem de rezolvat o problemă spinoasă în ce privește asigurarea „nutrețului de iarnă" al vacilor, silozul. Căci am însămînțat numai... 11 ha. Cauzele sînt multe, justificări se pot găsi destule, dar pînă la urmă vinovați sîntem cu toții, în frunte cu tov. președinte Stanciu, că am scăpat din mînă o asemenea problemă importantă.

...Nu ne surprinde ascuțimea cu care vorbesc colectiviștii. S-au obișnuit de-acum să critice lipsurile cu tărie, să spună lucrurilor pe nume, fără menajamente. Poate în aceasta constă între altele forța cu care neajunsurile sînt aci lichidate repede.

Discutînd în continuare despre sprijinul ziarelor în formarea omului nou, aflăm de la colectivistul Ștefan Răducanu, că numai citind și citind mereu în presă despre înfăptuirile de folos obștesc de la alte gospodării colective au reușit și ei să pornească la o muncă într-adevăr entuziastă, pentru lăcașuri de cultură moderne, pentru lumină mai multă.

— Să vizitați clubul nostru, ne mai spune colectivistul Gheorghe C. Călin. (Ulterior l-am vizitat și am rămas cu adevărat surprinși: peste cîteva săptămîni se va inaugura aci o mare sală de spectacole, cu cabină de proiecție cinematografică, cabine pentru costumajul artiștilor, sală pentru bibliotecă și șah și altele). Să vizitați și creșa gospodăriei noastre, și dispensarul, și magazinul universal al cooperativei de consum... Să mergeți în vizită pe la alde Ion Mărcoceanu sau Stelian Petre, care erau argați și azi au case noi, poate printre cele mai frumoase din cele 200 noi, construite în comună...

Discuțiile se prelungesc, glasurile se înfierbîntă, sumedenie de întîmplări legate de progresul continuu al gospodăriei sînt evocate de cei care iau cuvîntul. Ne dăm seama cît de însetați de cultură au devenit noii noștri prieteni, mai ales o dată cu electrificarea comunei. Unii ca Bratu S. Patria și-au cumpărat televizor și radio. Alții s-au obișnuit să-și facă biblioteci personale, să caute mereu noutăți.

— Am dori ca în ziar să se publice cît mai multe lucruri noi din agricultură, să învățăm cît mai mult despre metodele moderne de lucru, a propus colectivistul Gheorghe N. Ana. Iată, de exemplu, noi am obținut 13.000 kg de varză la ha, dar în ziar am citit că în unele gospodării colective s-au obținut 32.700 kg; de asemenea, noi am obținut 30.000 kg roșii la ha, dar alți colectiviști au scos 40.000 kg. Ce metode au folosit aceștia? Cum au lucrat? Ne-ar prinde bine dacă ziarul ar scrie despre toate acestea...

— Bine ar fi, a propus la rîndu-i tov. Țugui Florea, directorul școlii elementare, dacă ziarul ar iniția o rubrică la care, în întrecerea pentru titlul „de cea mai bună gospodărie colectivă pe țară" colectiviștii, inginerii și tehnicienii să arate cum muncesc ei în diferite sectoare, încît reușesc să obțină recolte și producții din zootehnie foarte bune. Noi, cadrele didactice am populariza cu bucurie asemenea materiale...

AL. RAICU
ION GHEORGHIU

AU SOSIT ZIARELE

Mecanizatorii din brigada I condusă de comunistul Popa Radu de la S.M.T. Ianca, regiunea Galați, s-au adunat în pauza de prînz pentru a citi în colectiv articole interesante din ziarele care au sosit la brigadă

Creşterea animalelor — izvor de mari venituri în gospodăriile agricole colective

La G. A. C. Bodo, regiunea Banat

Rezerve însemnate pentru dezvoltarea şeptelului

În ultimii ani gospodăria agricolă colectivă din Bodo, regiunea Banat, şi-a dezvoltat mult sectorul zootehnic. De la un efectiv de numai 60 de taurine din care 20 de vaci de lapte existent în 1957, în anul trecut s-a ajuns la 100 de capete taurine din care 90 vaci.

Ca urmare a bunei îngrijiri şi hrăniri a animalelor, producţia de lapte a crescut în această perioadă de la 1.500 litri la 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată.

Dublarea producţiei de lapte în numai 4 ani se datoreşte în primul rînd dezvoltării an de an a bazei furajere. Bunăoară, în anul trecut, colectiviştii au asigurat pe lîngă fînuri de calitate, nutreţuri concentrate, suculente şi cantităţi importante de porumb însilozat. De asemenea, ei au amenajat pentru animale construcţii corespunzătoare. Demn de remarcat este că majoritatea adăposturilor au fost construite din resurse locale prin folosirea mai cu seamă a mijloacelor băneşti proprii. În ultima vreme, de pildă, colectiviştii au construit două grajduri pentru vaci, două pentru tineret, o maternitate pentru scroafe, două saivane pentru oi, coteţe de păsări etc.

Paralel cu asigurarea acestor condiţii conducerea gospodăriei s-a îngrijit şi de calificarea oamenilor care lucrează la fermele zootehnice. Avînd o bună îngrijire şi hrănire vacile gospodăriei dau anual producţii mari de lapte şi produşi de calitate superioară. Mergînd pe linia dezvoltării fermei de taurine, gospodăria a ajuns să aibă în prezent peste 120 vaci de lapte, iar la sfîrşitul acestui an va ajunge la aproape 200 capete.

Un alt sector căruia colectiviştii îi acordă importanţa cuvenită este creşterea porcilor. De la cele 30 scroafe selecţionate şi ameliorate prin folosirea vierilor de rasă de mare productivitate, primiţi de la Staţiunea experimentală zootehnică Păduremi, s-a reuşit ca anul trecut să se obţină pe cap de scroafă cîte 18 purcei înţărcaţi. În afară de cele 600 capete ovine, gospodăria colectivă mai posedă şi 500 de păsări matcă. Potrivit planului stabilit, în acest an ferma de păsări va trebui să ajungă la cel puţin 1.000 păsări ouătoare.

Ca urmare a dezvoltării sectorului zootehnic, în ultimii ani a crescut şi fondul de bază al gospodăriei. De la 727.183 lei cît a fost în 1957, acesta a ajuns în anul trecut la suma de 2.050.000 lei.

În scopul dezvoltării continue a sectorului zootehnic, gospodăria colectivă este sprijinită de tehnicienii Institutului de cercetări zootehnice. Aceştia îi ajută pe colectivişti la ţinerea evidenţelor zootehnice, la efectuarea lucrărilor de selecţie, întocmirea de raţii furajere etc.

Cu toate aceste rezultate, gospodăria colectivă din Bodo mai are încă însemnate rezerve nefolosite care pot să aducă colectiviştilor venituri mari. Una dintre aceste rezerve este sporirea producţiei de iarbă de pe păşunea gospodăriei. Prin aplicarea diferitelor lucrări ca: grăpat, distrugerea muşuroaielor, a arboretelui dăunător, suprainsămînţarea şi aplicarea de îngrăşăminte naturale şi chimice, producţia de iarbă pe cele 170 de ha păşune naturală poate spori cu peste 50 la sută.

O cale sigură pentru sporirea veniturilor colectiviştilor o constituie îngrăşarea a cît mai mulţi porci. Se ştie că vînzarea porcilor după înţărcare nu este economică. În schimb creşterea şi îngrăşarea acestora, măreşte cu 30—40 la sută rentabilitatea fermelor de porcine. Pentru acest an colectiviştii şi-au propus să îngraşe un număr de 300 de porci pe care îi vor livra statului pe bază de contract.

Turma de oi a gospodăriei aparţinînd în mare parte raselor ţigaie şi ţurcană oferă încă o posibilitate de sporire a rentabilităţii sectorului zootehnic. Prin încrucişarea oilor cu berbeci din rasa merinos, se poate obţine o producţie sporită de lînă, de calitate, care este mai bine plătită decît cea de oaie ţigaie şi ţurcană.

O rezervă însemnată o constituie şi creşterea păsărilor de apă. Gospodăria din Bodo se află aşezată chiar pe malul rîului Bega, fapt ce permite să se crească un mare număr de păsări gîşte şi raţe. În condiţiile naturale existente, gospodăria colectivă poate creşte şi îngrăşa anual pînă la 5.000—6.000 raţe şi gîşte din vînzarea cărora se pot obţine venituri de peste 120.000 lei anual. De asemenea, balta gospodăriei în suprafaţă de 1 hectar, amenajată ca eleşteu, pentru creşterea peştelui, poate aduce anual însemnate venituri băneşti colectiviştilor.

Folosind din plin aceste rezerve interne, precum şi condiţiile favorabile existente, gospodăria colectivă din Bodo poate spori cu mult numărul şi productivitatea animalelor, garanţia sigură a obţinerii de venituri şi mai mari din sectorul zootehnic.

IOAN PETCU
corespondent

Pe drumul bun

Membrii gospodăriei colective „Frăţia Romîno-Coreeană" din Făcăeni, regiunea Bucureşti, sînt vecini cu colectiviştii din Progresul şi cu cei din Borduşani. Şi unii şi alţii au terenurile pe malul Borcei. Condiţiile pedoclimatice sînt aşadar aceleaşi. Şi posibilităţile folosirii condiţiilor naturale oferite de balta dintre Borcea şi Dunăre sînt, de asemenea, la fel. Se poate spune că în bună măsură aceste condiţii au şi fost folosite de către membrii acestor gospodării colective. Cei din Făcăeni, de pildă, au 115 scroafe fătătoare, cei din Borduşani 110, iar cei din Progresul peste 150. Numărul de purcei obţinuţi pe cap de scroafă a fost, în anul trecut, cam acelaşi în fiecare din aceste trei gospodării colective. De asemenea, din primăvară şi pînă toamna tîrziu, atît scroafele cît şi tineretul porcin sînt crescuţi în baltă, unde au o păşune bogată. În felul acesta gospodăriile au obţinut purcei la un preţ de cost redus. Pînă aici treburile au mers la fel de bine în aceste gospodării colective. Dar cînd ele au ajuns la valorificarea purceilor situaţia s-a schimbat.

Astfel, în timp ce gospodăriile colective din Borduşani şi Progresul trimiteau purcei cu camioanele pe pieţele din Slobozia, Urziceni, Ţăndărei sau Feteşti, vînzîndu-i la preţuri de 100—150 de lei bucata, colectiviştii din Făcăeni, dovedind mai mult simţ gospodăresc, au introdus cea mai mare parte din purceii realizaţi în 1960 în îngrăşătoria construită în baltă. În felul acesta colectiviştii din Făcăeni au îngrăşat, cu puţine furaje, un număr de 600 porci. Livraţi statului pe bază de contract, aceşti porci au adus gospodăriei, în anul trecut, un venit bănesc de 524.361 lei. De asemenea, din purceii obţinuţi mai spre toamnă, colectiviştii de aici au acum la îngrăşat 150 de capete pe care îi vor livra în luna iunie a.c.

Îngrăşînd numai 108 porci, dar vînzînd purceii la înţărcare, colectiviştii din Progresul au realizat, în 1960, din sectorul porcin un venit bănesc de numai 217.033 lei, cu toate că gospodăria lor a avut mai multe scroafe fătătoare decît cea din Făcăeni. Nici colectiviştii din Borduşani n-au realizat venituri mai mari din acest sector de activitate. Ei au livrat statului pe bază de contract numai 120 de porci graşi deşi contractaseră 180 de capete.

Trăgînd învăţămintele necesare din lipsurile anului trecut, colectiviştii din Borduşani şi Progresul au hotărît să urmeze exemplul celor din Făcăeni. Ei vor îngrăşa şi livra statului pe bază de contract în acest an 500 şi respectiv 624 capete porci. Cei din Făcăeni vor îngrăşa 700 porci.

V. CAZACU

Sporim necontenit numărul de animale

Experienţa din ultimii ani ne-a dovedit şi nouă, colectiviştilor din Şerbeşti, raionul Piatra Neamţ, ce importanţă deosebită prezintă creşterea animalelor pentru dezvoltarea gospodăriei colective. Fără îndoială că zootehnia este sectorul care aduce venituri însemnate în tot timpul anului. În 1960, bunăoară, de la un efectiv nu prea mare de animale — la sfîrşitul anului gospodăria avea în proprietate obştească 66 de vaci, 254 de oi şi 20 scroafe — noi am realizat un venit bănesc de aproape 200.000 lei. Faptul că aceşti bani i-am încasat pe măsură ce am vîndut produsele, adică în mai tot timpul anului — ne-a permis să dăm membrilor avansurile băneşti trimestriale. Văzînd cît de bănoasă este creşterea animalelor, membrii gospodăriei au hotărît ca în acest an să sporim simţitor efectivele de animale. Astfel, planul de producţie prevede ca la sfîrşitul anului să avem în proprietate obştească 320 de taurine, 437 de ovine şi 30 de scroafe fătătoare. Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri privind măsurile pentru creşterea numărului de animale în gospodăriile agricole colective ne sprijină şi mai mult în privinţa dezvoltării sectorului zootehnic. În acest scop, statul ne-a acordat, pe termen lung şi fără dobîndă, credite în valoare de 237.000 lei, pentru cumpărări de vaci şi viţele. În afară de aceasta, gospodăria foloseşte pentru procurări de animale însemnate sume de bani din fondurile proprii. În acest an gospodăria a cumpărat 90 de juninci, 6 vaci şi 15 viţele, acţiunea de cumpărare fiind în plină desfăşurare. De asemenea, mai trebuie arătat că gospodăria a procurat, din fonduri proprii, 105 capete ovine, iar din prăsilă proprie a reţinut 132 de mieluţe, efectivul de ovine planificat pentru anul acesta fiind deja depăşit de pe acum.

O problemă strîns legată de sporirea numărului de animale este şi aceia a asigurării unor adăposturi corespunzătoare. Pentru acest an noi ne-am propus să construim două grajduri, unul pentru vaci şi altul pentru tineret, un saivan şi o îngrăşătorie de porci. În scopul realizării la timp a construcţiilor, în gospodărie s-a constituit o comisie care se ocupă exclusiv cu această problemă, comisie al cărui responsabil este comunistul Pavelescu Iftimie Vasile. Cu cei 24.000 lei primiţi drept credite pentru construcţii şi cu fonduri proprii au fost procurate pînă acum circa 260 m.c. de material lemnos, şi o însemnată cantitate de ciment. De asemenea, în cadrul gospodăriei s-au confecţionat pînă în prezent peste 30.000 de cărămizi. Zilele acestea, echipa de constructori a gospodăriei a început executarea obiectivelor prevăzute în plan.

Mărind numărul de animale, asigurîndu-le adăposturi bune şi hrană suficientă, îmbunătăţind în permanenţă metodele de îngrijire şi furajare, fără îndoială că în anul acesta gospodăria noastră va reuşi să obţină producţii animaliere mai mari şi deci venituri băneşti sporite.

GHEORGHE CRĂCIUN
preşedintele gospodăriei agricole colective „7 Noiembrie" din satul Şerbeşti, raionul Piatra Neamţ

Un îngrijitor fruntaş

Alexandru Neacşu este unul din îngrijitorii mulgători fruntaşi ai gospodăriei colective din Însurăţei, raionul Brăila. În anul trecut, fiecare vacă îngrijită de el a dat în medie cîte 3.206 litri de lapte

Construcţii corespunzătoare

În ultima vreme gospodăria colectivă din comuna Cîndeşti, raionul Buhuşi, a sporit simţitor efectivul de animale. Bunăoară, faţă de 26 de taurine cîte avea la începutul anului, în prezent numărul acestora a ajuns la 73. Pentru a asigura animalelor adăposturi bune, conducerea gospodăriei, îndrumată de organizaţia de partid, a luat măsuri să se execute la vreme construcţiile necesare. Astfel, s-a început construirea unui grajd pentru 100 capete vite mari şi a unei maternităţi pentru scroafe. Materialele care se folosesc la construcţii sînt din resurse locale, iar lucrările sînt executate de meseriaşi din cadrul gospodăriei.

TACHE VASILACHE
corespondent

ÎN PLIN URCUŞ...

Creditele masive acordate de stat în acest an gospodăriilor colective în condiţii deosebit de avantajoase, fondurile proprii, mult mai mari decît în anii trecuţi, sînt surse care asigură şi în unităţile din raionul Timişoara dezvoltarea puternică a unui sector dintre cele mai importante cum este cel al creşterii animalelor de producţie. Pînă la sfîrşitul anului în fermele de taurine ale celor 62 de gospodării colective din raion vor intra 5.680 de vaci, juninci şi viţele. Aceasta înseamnă un spor pe fiecare gospodărie numai în 1961, şi numai din cumpărări, de peste 90 de taurine. Din prăsilă proprie efectivele vor spori cu încă circa 1.500 de capete. Dar nu media pe tot anul este acum caracteristica principală în privinţa sporirii efectivelor de animale. Ca peste tot, sarcinile de plan la cumpărări au fost eşalonate pe trimestre ţinîndu-se seama de proporţia creditelor acordate şi de capacitatea unităţilor de a-şi da propria contribuţie bănească la procurarea animalelor. Aşa se explică de ce pentru trimestrul I şi primele două luni ale trimestrului II, s-a prevăzut cumpărarea a 1.011 animale. S-a dovedit însă că gospodăriile dispun chiar în această perioadă, de însemnate fonduri, asigurate în principal din avansurile la contractările de produse vegetale şi animale făcute cu statul.

Folosirea creditelor şi a banilor proprii a permis unităţilor, marii majorităţi a acestora, să depăşească cu mult cifrele planificate. Pînă la 15 mai fuseseră cumpărate 2.308 capete vaci, juninci şi viţele, adică mai mult decît dublu faţă de plan. Strădania gospodăriilor colective, sprijinul susţinut acordat lor de organele de partid şi de stat pentru îndeplinirea la termen a sarcinilor propuse, caracterizează în prezent munca ce se depune aici pentru sporirea efectivelor de animale proprietate obştească. Faptul este foarte important. Din toate punctele de vedere — producţie, posibilităţi de folosire mai judicioasă a forţei de muncă, bază furajeră, posibilităţi mai mari de adaptare a vitelor etc. — cumpărarea din vreme a acestora prezintă avantaje. Sînt gospodării colective ca cele din Beregsăul Mare, Pădureni, Crai Nou, Foeni şi multe altele, care au cumpărat toate vacile prevăzute în plan pe întregul an. Altele ca cele din Checea, Sînandrei, Sînmartin Sîrbesc etc., au cumpărat chiar mai multe decît prevăzuseră la începutul anului. Numărul cel mai mare de animale cumpărate, îl înregistrează acele gospodării care încă de pe acum au o mare încărcătură de taurine la unitatea de suprafaţă. Aşa sînt, de exemplu, Sînandrei cu 35 taurine la sută de hectare, Ceavoş 25 la sută, Foeni 20 la sută etc. Explicaţia nu trebuie căutată mult. Fermele mari, temeinic organizate, au convins pe colectivişti de rolul însemnat al creşterii animalelor în sporirea avuţiei obşteşti şi al creşterii propriei lor bunăstări.

Sînt însă gospodării colective care se preocupă puţin de cumpărarea animalelor prevăzute în plan şi au, fireşte, rezultate slabe. Colectiva din Bazoşul Vechi are doar 6 taurine la o sută de hectare teren, dar n-a cumpărat pînă acum nici 50 la sută din efectivele prevăzute pentru acest an. Nu stă mai bine nici gospodăria colectivă din Sacoşul Turcesc care, deşi are o încărcătură de numai 8 taurine la o sută de ha, cumpărase pînă la 15 mai doar 18 vaci şi 20 de viţele din 50 şi respectiv 70 de capete. În urmă cu sporirea numărului de animale prin cumpărare mai sînt gospodăriile Herneacova, Otelec şi Unic. Ca şi celorlalte gospodării li s-au acordat şi lor credite, animale se găsesc din destul în cuprinsul regiunii (Banatul furnizează material şi altor regiuni), este doar nevoie de mai multă preocupare pentru identificarea şi cumpărarea animalelor prevăzute.

Trebuie menţionat că gospodăriile colective din raionul Timişoara întîmpină greutăţi în ceea ce priveşte procurarea materialelor de construcţie. O mare parte din ciment, cherestea, ţiglă, var, gospodăriile trebuie să o primească prin Oficiul Regional de Aprovizionare şi Desfacere. Dar O.R.A.D.-ul a găsit un mod foarte original de a repartiza aceste materiale. Le-a trimis raioanelor în ordine alfabetică. Lucrul convine, se înţelege, raionului Arad, de exemplu, dar nu Timişoarei, al 15-lea pe listă. Fireşte că altfel ar fi trebuit gîndită şi făcută repartizarea. Stadiul construcţiilor nu este peste tot acelaşi. Raionul Bozovici sau Ciacova au nu numai grajduri la acoperiş, ci şi la fundaţie. Li s-a trimis totuşi toată ţigla necesară care, bineînţeles, mai are de aşteptat pînă a fi folosită. Dar la Timişoara pentru construcţiile la acoperiş nu e ţiglă. Se aşteaptă să se ajungă... la literă. Fără să mai vorbim că chiar începerea construcţiilor este diferit prevăzută pe raioane şi în cadrul aceluiaşi raion. Nu toate obiectivele propuse vor fi atacate peste tot, acum. De ce în unele locuri materialele de construcţii să prisosească în timp ce în altele li se simte lipsa? Iată o problemă ce aşteaptă rezolvare. Ea condiţionează în bună măsură realizarea planului de cumpărări de animale.

T. OPREA

SE CAUTĂ NOI METODE

În laboratorul de reparaţia tractoarelor de la I.C.M.A. inginerii Ştefan Florea, Ion Maraloiu şi Vasile Marin, analizează posibilitatea recondiţionării unor piese de schimb prin metode tehnologice noi

La G. A. S. Moşneni

Rentabilitatea — pe primul plan

La începutul acestui an, în cinstea aniversării a 40 de ani de la înfiinţarea partidului nostru, muncitorii, tehnicienii şi inginerii gospodăriei agricole de stat din Moşneni, regiunea Dobrogea, s-au angajat să depăşească producţiile planificate la toate culturile, precum şi în sectorul zootehnic, să reducă cheltuielile de producţie şi să realizeze un beneficiu de 2.100.000 lei din care 114.000 lei în primul trimestru al anului.

Muncind cu entuziasm, avînd exemplul însufleţitor al comuniştilor, muncitorii acestei gospodării şi-au depăşit propriile angajamente. În sectorul zootehnic s-a reuşit să se depăşească în primele 4 luni ale anului cu 3,4 la sută cantitatea de lapte planificată a fi livrată statului, realizîndu-se pe cap de vacă furajată o producţie medie de 1.014 litri. La tineretul porcin sub 30 kg., sporul mediu pe zi furajată a fost mărit de la 250 la 300 grame, iar la porcii puşi la îngrăşat s-a realizat un spor mediu zilnic de creştere în greutate de 623 grame faţă de 480 grame planificat. În această perioadă planul prevedea să se livreze 93 tone de carne de porc şi s-au livrat 100 tone.

Succese asemănătoare au fost obţinute şi la celelalte ferme din zootehnie. La păsări, de pildă, planul de ouă a fost depăşit cu 18.653 bucăţi, iar în sectorul ovin s-au obţinut cîte 115 miei la fiecare 100 de oi fătătoare.

Ca urmare a bunei organizări a muncii, mai bunei gospodăriri a fondurilor şi generalizării experienţei şi metodelor înaintate, preţurile de cost la producţia marfă realizată sînt mai mici decît cele prevăzute, obţinîndu-se prin reducerea cu 2 la sută a cheltuielilor o economie totală pe gospodărie de 185.000 lei. În primul trimestru al anului gospodăria de stat Moşneni a realizat un beneficiu de 150.000 lei, cu 36.000 lei mai mare decît cel planificat pe această perioadă.

Fără îndoială că rezultatele bune obţinute pînă acum vor fi dezvoltate, muncitorii, tehnicienii şi inginerii gospodăriei fiind hotărîţi ca pînă la sfîrşitul anului angajamentele să fie îndeplinite şi depăşite la toţi indicii.

N. CONSTANTIN

Ştiri din gospodăriile de stat oltene

Au realizat planul semestrial la carne şi lapte

Lupta pentru realizarea sarcinilor de plan înainte de termen se desfăşoară cu intensitate în gospodăriile agricole de stat din regiunea Oltenia. Pînă în prezent, 29 de gospodării, din cele 39 existente şi-au realizat planul de livrare la carne pe semestrul I, încă la data de 10 mai. Printre acestea se numără G.A.S. Afumaţi, care la această dată livrase 10.000 de kg carne peste plan, G.A.S. Vîrtej, Botoşeşti-Paia, Burila Mare, Cărbuneşti, Filiaşi şi altele.

De asemenea, gospodăriile agricole de stat din această regiune şi-au realizat la aceeaşi dată planul de livrare la lapte. În frunte se situează G.A.S. Cetate care la 1 aprilie realizase 1.400 l. lapte pe cap de vacă furajată, G.A.S. Băileşti care livrase la aceeaşi dată 1.916 hl lapte din cei 2.300 planificaţi pe tot anul, G.A.S. Deveselu, Corabia, Filiaşi, Burila Mare, Segarcea, Dobra şi altele.

★

Gospodăria agricolă de stat Moţăţei, raionul Calafat, a livrat pînă în prezent statului cantitatea de 2.680 hectolitri de lapte, mai mult cu 380 de hectolitri de cît avea planificat. Şi-au adus contribuţia la această depăşire a planului îngrijitorii de animale Pungă Marin, Glăvan Gheorghe şi mulţi alţii.

Fruntaş la economii

Lăcătuşul Ilarie Pătuleanu lucrează la G.A.S. Burila Mare, raionul Vînju Mare. El a reuşit să modifice un plug de tractor cu 4 brazde cu cormane mobile, montîndu-i roţile sub ramă cu care se poate face prăşitul mecanic în vii. Cu acest plug, gospodăria respectivă a executat praşila pe o suprafaţă de 107 hectare şi aceasta doar în cîteva zile. Prin folosirea lui se reduce munca a 20 de atelaje, iar valoarea lucrărilor în vii se reduce zilnic cu aproximativ 800 de lei.

Peste 226 de tone de produse agricole contractate

Gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie" din Amzuleşti, raionul Băileşti, are prevăzut ca anul acesta să obţină recolte sporite la hectar. De aceea a contractat cu statul 88 tone de grîu, 100 tone de floarea-soarelui, 38 tone de porumb boabe şi alte cantităţi de produse vegetale şi animale.

— Aici mi s-a răsturnat astă toamnă căruţa cu gunoi de grajd cînd treceam să-l arunc!

Desen de C. CRĂCIUN

Cu sprijinul S. M. T.-urilor

Construcţii bune şi terminate la timp

În acest an, gospodăriile colective din regiunea Galaţi îşi vor mări mult numărul de animale. De pildă, numai pînă la sfîrşitul lunii mai gospodăriile colective îşi vor mări fermele de bovine prin cumpărare cu 4.190 de vaci şi juninci şi 3.496 viţele; turmele de ovine vor spori cu încă 28.293 capete.

Sporirea numărului de animale implică şi ridicarea de noi construcţii zootehnice în gospodăriile colective. În acest an pe întreaga regiune vor trebui să fie date în folosinţă 1.131 obiective, dintre care 285 grajduri, 186 maternităţi pentru scroafe şi îngrăşătorii, 104 saivane pentru oi, 124 coteţe de păsări, 97 magazii, 232 pătule şi 103 alte construcţii.

În activitatea lor de îndeplinire a planului de construcţii, gospodăriile colective primesc sprijin şi din partea S.M.T.-urilor care le deservesc. Inginerii şi tehnicienii constructori din cele 25 S.M.T.-uri din regiunea Galaţi, aduc un ajutor preţios îndeosebi la amplasarea noilor obiective, la recepţionarea calitativă şi cantitativă a materialelor de construcţii, la traducerea în viaţă a devizelor de execuţie şi la recepţionarea lucrărilor.

Munca de construcţii în G.A.C.-urile raionului Galaţi se desfăşoară destul de bine. Pe întregul raion toate construcţiile începute anul trecut au fost terminate pînă la 1 mai 1961. În acelaşi timp, la 30 la sută din obiectivele planificate în acest an s-au început lucrările. De pe acum un număr de 8 obiective, printre care 6 pătule şi un coteţ de păsări, au şi fost terminate. Din restul obiectivelor începute, 24 se găsesc cu lucrările la fundaţii, 15 la zidărie şi 10 la acoperiş.

Din discuţia purtată cu tov. ing. Dolie Spiru, şeful secţiei agricole raionale Galaţi, am aflat că munca de construcţii se desfăşoară cu mult spor mai ales în raza de activitate a S.M.T.-ului Tuluceşti. În gospodăriile colective din raza de activitate a acestei staţiuni, şi îndeosebi în G.A.C.-urile din comunele Tudor Vladimirescu şi Ijdieni, lucrările de construcţii sînt în plină desfăşurare, aprovizionarea cu materiale este asigurată în proporţie de 80—90 la sută. Aşa după cum spunea şeful secţiei agricole raionale, în aceste unităţi activitatea se desfăşoară bine mai ales datorită faptului că tov. ing. Pich Zita de la S.M.T. Tuluceşti desfăşoară o rodnică muncă de îndrumare şi control a acţiunii de construcţii. Tov. Pich a îndrumat competent consiliile de conducere ale gospodăriilor colective din raza de activitate a S.M.T.-ului pentru a amplasa bine noile obiective, a folosi chibzuit creditele acordate de stat pentru cumpărarea de materiale de construcţii şi pentru a întrebuinţa pe scară largă materialele provenite din resurse locale. Este vorba de folosirea de cărămizi de fabricaţie proprie, de utilizarea lemnului de salcîm, a balastului, stufului, chirpicilor etc.

Pentru a se face economii de fonduri, ing. Pich a îndrumat G.A.C.-urile să mărească grajdurile existente pînă la capacitatea de 100 capete fiecare, şi numai după aceea să treacă la ridicarea altor grajduri noi.

Şi în raza de activitate a S.M.T.-urilor Vameş şi Pechea, acelaşi raion, lucrările de construcţii, îndrumate de tehnicienii V. Bezede şi respectiv I. Blănăţoiu, se desfăşoară bine.

Dacă gospodăriile nu vor mai întîmpina greutăţi în aprovizionarea cu unele materiale, printre care var, tablă, bitum şi lemn C.R., toate obiectivele din raza de activitate a celor 3 S.M.T.-uri vor fi terminate în jurul datei de 20 august.

Bine se desfăşoară lucrările de construcţii şi în G.A.C.-urile din raionul Făurei, unde 50 din cele 92 obiective începute au şi fost terminate. Mai slab se desfăşoară această activitate în raionul Tecuci, unde din cele 176 obiective pînă de curînd nu fuseseră începute decît 6. Tehnicienii constructori Petrov Mihai (de la raion) şi Mihai Constantin (de la S.M.T. Tecuci) au datoria să impulsioneze acţiunea de amplasare a obiectivelor planificate şi de începere a lucrărilor pe şantiere.

I. LEŞEANU

La Staţia de avertizare a manei a gospodăriei de stat Corcova, regiunea Oltenia, ing. George Constantinescu determină cantitatea de apă căzută în ultimul timp.

ÎNTÎLNIREA HRUŞCIOV — KENNEDY

Aşa după cum s-a mai anunţat, în zilele de 3 şi 4 iunie, Nikita Sergheevici Hruşciov şi John F. Kennedy se vor întîlni la Viena. Întîlnirea dintre conducătorii Uniunii Sovietice şi Statelor Unite — potrivit înţelegerii dintre ei — „nu are drept scop ducerea de tratative sau realizarea unui acord în principalele probleme internaţionale care afectează interesele altor ţări. Această întîlnire va oferi însă prilejul adecvat şi binevenit pentru un prim contact personal între ei şi un schimb general de păreri asupra principalelor probleme referitoare la relaţiile dintre cele două ţări".

Omenirea iubitoare de pace şi dornică de prietenie nădăjduieşte că schimbul de păreri ce va avea loc cu prilejul primului contact personal dintre Nikita Sergheevici Hruşciov şi John F. Kennedy, va contribui la realizarea unei mai bune înţelegeri între Statele Unite şi Uniunea Sovietică, înţelegere de care depinde în mare măsură destinderea încordării internaţionale.

La 27 mai Nikita Hruşciov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a plecat la Viena în vederea întîlnirii cu preşedintele S.U.A. În drum spre Viena premierul sovietic intenţionează să se oprească în Ucraina şi în Cehoslovacia.

Prima întîlnire dintre Nikita Hruşciov şi John Kennedy va avea loc sîmbătă 3 iunie, ora 12,45 în clădirea ambasadei S.U.A. La orele 13,30 preşedintele Statelor Unite va oferi un dejun în cinstea premierului sovietic la ambasada S.U.A. Apoi, întîlnirea dintre ei va continua tot la ambasada americană şi ea va lua sfîrşit la orele 18. În aceeaşi zi (sîmbătă 3 iunie) Adolf Scharf, preşedintele Austriei, va oferi un dineu în cinstea lui Nikita Hruşciov şi John Kennedy.

Duminică 4 iunie, orele 10,15 Nikita Hruşciov se va întîlni cu John Kennedy la ambasada U.R.S.S. La ora 13 Hruşciov va oferi un dejun în cinstea lui Kennedy la ambasada sovietică, după care va urma întîlnirea finală.

Oamenii cinstiţi din lumea întreagă doresc din toată inima ca întîlnirea dintre Hruşciov şi Kennedy să fie începutul destinderii reale a încordării internaţionale.

O viaţă de om

Călătoream în regiunea Biala-Slatina: un instructor de la comitetul regional de partid, un medic veterinar, şeful secţiei agricole de pe lîngă comitetul naţional al Frontului Patriei şi eu, fiecare cu misiunea sa.

Ţinta noastră era satul Popiţa. Aveam presimţirea că şi aci se vor repeta ceea ce mai văzusem în alte sate. S-a întîmplat însă ceva cu totul nou: preşedintele sfatului popular era o femeie — Maria Iotova. Am pătruns în cabinetul ei, vast şi bine aranjat.

Maria Iotova avea o faţă deschisă, inteligentă, încă tînără, proaspătă, deşi creţuri fine porneau din colţul ochilor serioşi, puţin obosiţi. Era îmbrăcată cu gust. Din toată fiinţa ei emana linişte, drăgălăşenie captivantă. Prima mea impresie fu că preşedinta nu este o localnică, ci vreo învăţătoare sau activistă din oraş.

Consfătuirea care a avut loc m-a făcut să înţeleg că Maria Iotova este în măsură să facă faţă sarcinilor ce poartă pe umeri. Ceva mai mult: tovarăşii mei de drum discutau cu vădit respect cu ea, nu pentru că era femeie — în atitudinea lor nu era nimic din falsul cavalerism demodat — ci pentru că reuşise să-şi asigure un prestigiu şi autoritate indiscutabile.

Soarta Mariei Iotova a fost aidoma la fel cu a sute şi mii de femei din Bulgaria. Acum mai bine de douăzeci de ani, Ilia Iotov, originar din satul Popiţa, ieşea dintr-o închisoare în care fusese vîrît pentru că participase la o conspiraţie utecistă. La ieşirea din închisoare, nu mai era numai bărbat în toată puterea, ci şi comunist, decis să lupte pînă la capăt pentru libertatea poporului. Om al muncii, ca orice flăcău de la ţară, era legat puternic de glia strămoşească şi pricepuse de timpuriu cauza suferinţelor celor mulţi. Simplă muncitoare de la ţară era şi Maria, fata de care se îndrăgostise. S-au căsătorit în vremea cînd deasupra Europei răsuna bubuitul tunurilor, cînd norii întunecoşi ai invaziei hitleriste se iveau la orizont, ajungînd pînă-n Bulgaria. Urmară ani grei, plini de sînge şi de lacrimi, de morminte, de ostaşi necunoscuţi, de incendii, prădăciune şi execuţii.

Casa lui Ilia Iotov deveni un centru al luptei ilegale. Acolo aveau loc întruniri secrete, acolo se depuneau merinde pentru detaşamentele de partizani; de acolo se transmiteau ştiri, informaţii, ordine. Dar iată că în satul vecin, Socolare, se întîmplă o cădere. La o întîlnire clandestină, un partizan fu ucis, iar poliţia porni pe urmele organizaţiei. Începură arestări şi schingiuiri. Hotărît să nu cadă viu în mîna călăilor, dîndu-şi seama că poliţia este pe urmele lui, Ilia Iotov, fugi într-o noapte de februarie 1944, la partizani. Maria rămase acasă singură, cu un copil în braţe.

Veni apoi primăvara anului 1944. Maria mergea cu socrul său la munca cîmpului. Se ridică ca să-şi dezmorţească spinarea, iar ochii îi priveau ţintă la crestele nedesluşite ale munţilor, unde se afla Ilia. Trăia el oare, sau îl ajunseseră gloanţele jandarmilor? Avea de mîncare? Privirea i-a lunecat spre pămîntul nearat. O îngrijorare apăsătoare o cuprinse. E greu la ţară fără braţul puternic al bărbatului. Deodată tresări. Pe şosea au apărut doi poliţişti şi un agent în civil. Au cotit drumul şi s-au îndreptat spre dînsa.

„Vine pentru mine — a şoptit cu buzele uscate tînăra femeie îndreptîndu-şi cu disperare ochii spre munţi, spre cîmpie, spre tarlaua încă nearată, ca şi cum ar fi implorat ajutorul lor.

— Tu eşti Maria Iotova?

— Eu.

— Hai cu noi; grăbeşte-te...

★

Glorioasa armată sovietică a venit în ajutorul poporului bulgar atît de încercat de soartă. La 9 septembrie 1944, a venit şi libertatea, atît de mult visată de către Maria şi Ilia. Luptători contra fascismului, ei se aflau acum în primele linii ale luptei pentru o viaţă nouă. Patruzeci de familii au intrat întîi în cooperativa agricolă de muncă. Şi ei erau printre aceştia. Maria, în brigada de cîmp, se simţea tare bine, fiind exemplu în muncă pentru toţi cooperatorii.

Anii s-au scurs pe nesimţite. Maria a devenit şefă de brigadă de cîmp.

Iată însă că, pe neaşteptate, este chemată la comitetul de partid. În timp ce lucra la cîmp, cei dintîi sesizară felul ei de a munci, îi acordaseră încrederea lor, aşa încît, în 1952, a fost aleasă în unanimitate preşedinte al sfatului popular.

★

— La început mi-era teamă. Nu credeam că mă voi putea descurca, spune Maria... Însă partidul mi-a venit în ajutor...

„Partidul mi-a venit în ajutor...". Aceste cuvinte ale Mariei Iotova, spuse sincer şi simplu, capătă o semnificaţie deosebită.

Sîntem în primăvara anului 1961. Din vaza cea mică, mă privesc flori de ciuboţica calului; pe birou, begonia îşi resfiră frunzele roşii ca singele. Ochii Mariei privesc cu reculegere, galeş, puţin obosit. Veni vorba despre familia ei. Este îngrijorată de sănătatea soţului ei — anii de muncă încordată l-au cam obosit; viaţa grea de partizan nu a trecut fără a lăsa urme. Acum este şeful brigăzii de tractoare; ea ar dori însă ca el să se mai odihnească, să-şi caute sănătatea, să-şi mai refacă puterile. Copiii? Copiii sînt bine. Cel mare este elev la liceu...

O femeie de serviciu ne întrerupe convorbirea, pentru că preşedinta trebuie să semneze nişte hîrtii urgente. Trebuie să dea şi instrucţii privitoare la informaţiile cerute de către comitetul popular judeţean. Apare apoi vicepreşedintele cooperativei agricole de muncă.

— Cînd pornim? Să convoc comisia? Maria se uită la ceas.

— Veniţi după o jumătate de oră.

După ce rămînem din nou singuri, ea îmi explică:

— Ne ducem la Vraneac. Trebuie să mergem la faţa locului, la nişte terenuri ale gospodăriei.

Firul convorbirii noastre este întrerupt. Soţia şi mama cedează din nou locul preşedintei active a sfatului popular.

— Ai vizitat satul nostru?

Întrebarea ei cuprinde o mîndrie firească. Grădini cochete, curţi vaste, curate, uliţi largi, drepte, case noi şi frumoase, — toate acestea îl fac să semene a orăşel. Şi apă, cîtă apă în regiunea aceasta, care totdeauna a dus lipsa apei bune de băut! Acum sînt pretutindeni cişmele. Eu ştiu prea bine că conducta de apă potabilă e opera Mariei, că dînsa este iniţiatoarea; că mulţumită mai ales sforţărilor Mariei, Popiţa se poate făli cu această înfăptuire.

— Sătenii sînt bucuroşi, desigur, zic eu.

Faţa Mariei se luminează.

— Aşa-i adevărat. Dar noi nu ne mulţumim numai cu atît. În cursul acestui an vom construi o baie şi o brutărie, continuă preşedinta.

Privită din afară, munca unui preşedinte de sfat popular sătesc ar putea părea plictisitoare, pur administrativă. În realitate aceasta este o activitate vie, legată strîns de oameni, de buna lor stare, de tot ce constituie viaţa şi o face mai uşoară şi mai frumoasă.

A. V.

SPORT

Concursuri populare de călărie

Un interesant concurs popular de călărie a avut loc la Feteşti, unde au participat, numeroşi concurenţi de la gospodăriile agricole colective din Feteşti, Buliga, Făcăeni, Beiliciu, Vlaşca şi de la gospodăriile agricole de stat din Feteşti şi Jegălia.

Desfăşurat într-un cadru festiv, acest concurs a oferit spectatorilor întreceri viu disputate, la capătul cărora cei mai buni concurenţi au ocupat primele locuri.

Iată şi cîteva rezultate: proba de viteză a fost cîştigată de concurentul **Ştefan Trandafir** de la G.A.C. Vlaşca, care a concurat pe calul Grozavu. În cursa de căruţe cu doi cai, pe primul loc s-a clasat **Ştefan Staicu**, de la G.A.C. „Octombrie Roşu" Feteşti, iar în proba de şarete, victoria a revenit concurentului **Marin Pacioagă**, tot de la G.A.C. „Octombrie Roşu"-Feteşti.

În încheierea concursului, călăreţii **St. Trandafir, N. Nedelcu** şi **B. Răducu** au făcut demonstraţii de sărituri peste garduri.

De un frumos succes se bucură întrecerile de călărie şi în comuna Bonţida-Juc, raionul Gherla, regiunea Cluj. Aici se organizează mai în fiecare săptămînă concursuri populare, la care participă numeroşi călăreţi de la I.C.Z. Bonţida Juc ca şi tineri colectivişti din raion.

După cum ne scrie corespondentul nostru **Ilie Murgoi**, recent a avut loc pe terenul de la secţia Stîna-I.C.Z. Bonţida Juc, un concurs popular de călărie, care a cuprins mai multe probe de trap, galop, căruţe etc.

La proba de galop viteză, desfăşurată pe distanţa de 1500 m., lupta pentru primul loc s-a dat între concurenţii **Traian Pop, Panfil Pop** şi **Dumitru Naghi**. Pînă la urmă, victoria a revenit lui **Traian Pop**, care a concurat pe calul Zenovica. Cu mult interes a fost urmărită şi cursa de căruţe cu doi cai, care a fost cîştigată de **Dumitru Naghi**. Pe locurile 2 şi 3 s-au clasat **Ioan Iacob** şi respectiv **Aurel David**.

M. L.

Problema Laosului şi... beţele în roata rezolvării ei

Conflictul din Laos pune în pericol pacea în Asia de sud-est.

Ce s-a întîmplat? O ceată de rebeli, condusă de Fumi Nosavan — Boun Oum, înzestrată cu armament american şi instruită de consilieri americani, a pornit la luptă împotriva guvernului ales de poporul laoţian, guvern condus de prinţul Suvanna Fumma. Fireşte, în luptele dintre armata guvernamentală unită cu forţele înarmate Neo Lao Haksat, şi trupele rebele, au căzut multe victime. Au fost scoase din luptă 19 batalioane ale rebelilor, care în mare parte fuseseră comandate de ofiţeri americani şi tailandezi, precum şi peste 40 de companii ale aceloraşi rebeli. Pe de altă parte, mulţi soldaţi de ai rebelilor au trecut de partea forţelor patriotice. În cîteva cuvinte, situaţia din Laos este următoarea: Armata guvernamentală şi forţele armate Neo Lao Haksat au eliberat 60 la sută din teritoriul Laosului, 7.226 sate, cu o populaţie de peste un milion de oameni.

Conflictul izbucnit în Laos se datoreşte amestecului ţărilor membre ale blocului agresiv S.E.A.T.O. şi în primul rînd amestecului Statelor Unite în treburile interne ale Laosului. Nesocotind acordurile încheiate în 1954 la Geneva, şi călcînd în picioare neutralitatea şi independenţa Laosului, Washingtonul şi-a propus să transforme această ţară într-un cap de pod al agresiunii imperialiste în Asia de sud-est. Aici se află aşadar origina conflictului din Laos.

În interesul păcii generale şi al poporului laoţian s-a deschis la jumătatea lunii mai la Geneva, Conferinţa celor 14 state în vederea lichidării conflictului din Laos, pentru ca Laosul să fie un stat cu adevărat independent şi neutru. Politica americană însă este departe de a crea o atmosferă prielnică reglementării problemei laoţiene. Imperialiştii americani şi agenţii lor continuă să livreze arme rebelilor, violează acordul cu privire la încetarea focului în Laos, cu un cuvînt „bagă beţe în roate" rezolvării problemei laoţiene. În această ordine de idei, trebuie arătat că grupul de la Savannaket (grupul lui Boum-Oum) îşi concentrează trupele şi pregăteşte o ofensivă asupra regiunilor eliberate de trupele guvernamentale şi de forţele Neo Lao Haksat, săvîrşeşte atacuri perfide împotriva localităţilor controlate de trupele guvernamentale şi de forţele Neo Lao Haksat, trimite în spatele frontului spioni şi diversionişti, violează spaţiul aerian.

Cu toate piedicile care se pun în calea rezolvării paşnice a problemei laoţiene, dreptatea poporului laoţian va învinge — Laosul va fi un stat cu adevărat independent şi neutru.

Viaţa de mizerie a celor ce muncesc pe ogoarele Italiei

Ştirile venite în ultimele zile din Italia arată că muncitorii agricoli şi ţăranii din această ţară, crunt exploataţi de moşieri şi chiaburi, s-au întrunit în mii de adunări organizate de consiliile municipale şi consiliile provinciale, de sindicatele muncitorilor şi ţăranilor, de asociaţiile ţărăneşti şi de cooperative, cu care ocazie ei au discutat problema reformei agrare şi problemele privind dezvoltarea economică şi socială a ţării. Discuţiilor acestea le-a urmat hotărîrea luată de Alianţa naţională a ţăranilor şi Liga naţională a cooperativelor de a convoca la Roma în zilele de 3 şi 4 iunie o mare adunare. La această adunare vor participa mii de muncitori agricoli şi ţărani, delegaţi ai muncitorilor agricoli şi ţăranilor muncitori din toate părţile Italiei. Ei vor cere cu hotărîre ca guvernul să găsească soluţia pentru rezolvarea crizei din agricultura Italiei, pentru înfăptuirea reformei agrare.

Guvernul şi partidul democrat-creştin, cercurile reacţionare italiene, pun şi de data aceasta piedici luptei drepte a muncitorilor agricoli şi ţăranilor muncitori. Venind cu proiectul de lege, cunoscut sub numele de „planul verde", care a fost pus acum cîteva zile în discuţia Senatului, guvernul nu face altceva decît să slujească interesele întreprinderilor capitaliste agrare şi nicidecum pe ale celor ce muncesc pe ogoare. Potrivit prevederilor „planului verde", în agricultură — în sprijinul moşierilor şi chiaburilor — s-au investit 500 miliarde de lire. Acest lucru însă nu poate rezolva criza din agricultura Italiei.

Muncitorii agricoli şi ţăranii muncitori din această ţară duc o luptă hotărîtă pentru ca pămîntul să fie al celor ce-l muncesc.

Ca să ne putem da seama cît de crunt sînt exploataţi oamenii muncii din satele Italiei, e destul să arătăm că din cauza mizeriei, aceştia pleacă în masă, din multe sate, în nădejdea că vor da de un pic de bine.

Zadarnică iluzie atîta timp cît pămîntul se află în mîinile moşierilor şi chiaburilor. Dar, lupta pentru pămînt nu a încetat în Italia; ea se intensifică.

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Un film instructiv

Pe înfăţişarea stepelor din regiunea Orenburg pasc în vale mari turme de oi. Iată una din ele. Oile înaintează agale, purtînd pe ele povara lînii dese, lungi, mătăsoase. Aşa începe filmul „Vorbeşte un oier din Orenburg", turnat de Studioul de filme pentru popularizarea ştiinţei din Moscova.

Lîna cu fir subţire e o mare bogăţie a regiunii Orenburg. Ce trebuie făcut pentru a obţine la timp această lînă şi a-i păstra calitatea superioară, ştiut fiind că în răstimpul unei veri trebuie tunse peste un milion de oi? Întrebarea aceasta şi-au pus-o crescătorii de oi din Orenbug şi au găsit o soluţie.

Filmul despre care e vorba prezintă metoda concepută de ei pentru tunsul oilor, metodă care a dat rezultate excelente.

Cum era înainte? Oile trebuiau duse departe, la punctul de tundere, stăteau „la rînd" înaintea tunzătorilor, care trebuiau să tundă într-un schimb cel mult 25 de oi.

Cum e acum? Un tractor aduce prin stepă la turmă o platformă mobilă. Pe platformă se află un agregat electric portativ, maşini electrice de tuns, despărţituri pentru tunzători — două de-o parte şi două de alta. În jurul platformei se amenajează repede un ţarc din plăci demontabile.

În trei minute, Katia Iakuşeva ridică zîmbitoare o blană întreagă, de parcă ar fi scos-o de pe umerii oii. Ivan Bavaev e de specialitate combainer, dar în perioada tunsului devine oier. Într-un schimb de opt ore, el tunde pînă la 150 de oi!

Filmul care prezintă această metodă, lucrat de o manieră interesantă şi convingătoare, a fost realizat de regizorul P. Soluianov (tot el fiind şi autorul scenariului) şi de operatorul B. Morozin.

L. ANISIMOVA

Prima Expoziţie horticolă internaţională a ţărilor socialiste de la Erfurt, R. D. Germană

La 28 aprilie 1961, în oraşul Erfurt din Republica Democrată Germană, s-a deschis prima Expoziţie horticolă internaţională a ţărilor socialiste.

Expoziţia demonstrează superioritatea multilaterală a dezvoltării horticulturii şi viticulturii pe baze socialiste şi contribuie la întărirea legăturilor internaţionale, la îmbunătăţirea colaborării şi schimbului de experienţă în domeniul economic şi tehnico-ştiinţific în horticultură, la sporirea producţiei şi productivităţii muncii, la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. De asemenea, expoziţia va contribui la îmbunătăţirea şi extinderea exportului de produse horticole şi viticole.

Pavilionul „Prietenia popoarelor" care domină prin importanţa, poziţia şi caracterul său, întregul ansamblu de pavilioane, se impune prin tematica sa care exprimă că victoria deplină a socialismului este iminentă. În interior sînt prezentate şi 12 panouri reprezentînd aspecte din viaţa fiecărui stat socialist şi fragmente importante din discursul unui om de stat din ţara respectivă.

În mijlocul acestui pavilion o atracţie deosebită care a entuziasmat publicul, au prezentat-o florile expuse de ţara noastră, produse şi etalate cu mult gust şi pricepere de tov. Rudolf Palocsay, directorul Staţiunii experimentale I.C.H.V. Cluj. Grupuri compacte de vizitatori au admirat cu nesaţ trandafirul creaţia biologului nostru tov. R. Palocsay, gladiolele şi hortensiile care au primit aprecierile cuvenite din partea juriului internaţional prin acordarea de medalii de aur, argint şi menţiuni.

Rînd pe rînd, au fost vizitate pavilioanele naţionale ale ţărilor participante, pavilionul mecanizării, pomicultura şi legumicultura, cultura plantelor ornamentale, ştiinţa horticolă, arhitectura peisageră, agricultura, platforme şi teren, unde au fost prezentate tractoare, maşini şi utilaje horticole, sere şi teren deschis în care sînt înfăţişate cele mai productive soiuri de plante horticole, medicinale şi melifere.

În pavilioanele naţionale ale R. P. Ungare, R. S. Cehoslovace, R. P. Bulgaria, U.R.S.S., R. D. Germane, sînt prezentate prin grafice, fotografii şi exponate, sprijinul acordat hortiviticulturii de partidele comuniste şi muncitoreşti şi guvernele ţărilor respective, măsurile privind sporirea producţiei acestui sector. Sînt înfăţişate de asemenea date privind investiţiile şi creditele alocate, mecanizarea lucrărilor, folosirea îngrăşămintelor chimice şi minerale, protecţia plantelor, pregătirea cadrelor, cercetarea ştiinţifică şi colaborarea între ţările socialiste în sprijinul dezvoltării horticulturii.

În grădinile aferente pavilioanelor naţionale, amenajate într-un cadru pitoresc, este prezentată o întreagă gamă de flori care îmbogăţeşte şi înveseleşte ansamblul exterior al minunatului parc al expoziţiei.

Amenajat într-un cadru specific romînesc, cu mult gust şi pricepere, pavilionul nostru naţional atrage zilnic mii de vizitatori. Intrînd în pavilion, privirea vizitatorului este atrasă de panouri sugestive care ilustrează sprijinul dat de partid şi guvern dezvoltării horticulturii şi viticulturii. Prin texte, grafice, scheme, fotografii şi machete este prezentată dezvoltarea sectorului socialist horti-viticol şi nivelul producţiilor obţinute faţă de sectorul individual. Dinamica investiţiilor, a creditelor alocate producţiei, dotarea cu maşini şi utilaj horticol, numărul de specialişti care lucrează în horticultură, crearea şi dezvoltarea bazei de cercetare ştiinţifică, folosirea îngrăşămintelor chimice şi a insectofungicidelor, preţurile remuneratorii la achiziţionarea produselor hortiviticole, reţeaua pentru valorificarea şi prelucrarea produselor horticole, sînt de asemenea interesant prezentate în cadrul fiecărui sector în interiorul pavilionului.

Pe podiumuri şi suporţi frumos amenajaţi sînt prezentate fructe proaspete şi diferite preparate din fructe, ca dulceţuri, conserve, gemuri, piureuri, marmelade, sucuri, fructe confiate şi uscate. Se găsesc de asemenea struguri, mostre de material săditor pomicol şi viticol, legume proaspete: roşii, castraveţi, ardei, gulii, ciuperci, conopidă, dovlecei, varză etc.

O suită de grafice şi fotografii vorbeşte despre munca şi rezultatele obţinute de tineret şi femei în horticultură, despre mişcarea de inovaţii şi întrecerea socialistă. La ieşirea din pavilionul R. P. Romîne privirea vizitatorului se opreşte asupra unei imagini care oglindeşte condiţiile de muncă şi viaţă create de regimul democrat-popular.

La Expoziţia horticolă internaţională a ţărilor socialiste de la Erfurt, ţara noastră a participat pînă acum la patru concursuri de calitate, la care a obţinut 14 medalii de aur, 2 de argint, 1 de bronz şi 4 menţiuni. Printre produsele medaliate se enumeră: castraveţii de Arad, merele Jonathan, garoafele de la Cluj, excepţionala realizare trandafirul „Rudolf Palocsay", tomatele de la G.A.S. Plavia, castraveţii şi dovleceii de la G.A.S. „30 Decembrie", strugurii, mazărea verde, tomatele de la G.A.S. Popeşti-Leordeni, cireşe de la I.C.H.V. Istriţa etc. Dintre produsele care au primit medalii de aur, tomatelor de la G.A.S. Plavia li s-au decernat şi marele premiu al expoziţiei.

Pentru rezultatele obţinute şi felul în care a fost concepută tematica, grafica şi execuţia lucrărilor, pentru modul original, într-un cadru specific romînesc, în care a fost amenajată grădina exterioară şi aranjate exponatele în interiorul pavilionului, ţara noastră a obţinut succese considerabile, fiind apreciată atît de juriul internaţional cît şi de publicul care ne-a vizitat. Printre cei care ne-au adus elogii se numără tov. Primov Ivan — ministrul Agriculturii din R. P. Bulgaria care apreciind în mod deosebit florile, fructele şi legumele romîneşti, şi-a exprimat satisfacţia sa faţă de cele văzute şi a trimis un salut călduros muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor din ţara noastră care au reuşit să obţină produse atît de frumoase. Un grup de cetăţeni sovietici au mulţumit solilor R. P. Romîne care le-au dat posibilitatea să vadă pe viu, ceea ce cunoşteau numai din literatură, arătînd că produsele prezentate sînt mult mai frumoase decît cele văzute în fotografii. Tov. Pavlovschi, adjunct al Ministerului Agriculturii din R. P. Polonă a apreciat în mod deosebit gustoasele vinuri romîneşti care i-au fost prezentate spre degustare, precum şi bogata varietate de sticle şi etichete de diferite dimensiuni etalate în pavilion.

Aprecieri de acest gen au mai fost făcute de oameni de ştiinţă şi cultură, specialişti şi elevi, oameni ai muncii care au privit timp îndelungat graficele, machetele şi produsele expuse.

În cadrul expoziţiei se vor organiza pe baza programelor aprobate de Comitetul Internaţional în perioada iunie-septembrie, consfătuiri, schimburi de experienţă în probleme de pomicultură, legumicultură, viticultură, floricultură, protecţia plantelor, mecanizare, conducerea şi organizarea întreprinderilor agricole socialiste, pregătirea cadrelor, cercetări ştiinţifice, activitatea tineretului şi femeilor în horticultură, la care vor lua parte oameni de ştiinţă şi din producţie din ţările socialiste.

Fiecare ţară, în perioada funcţionării expoziţiei, are rezervată o săptămînă naţională care corespunde în general cu sărbătoarea eliberării de sub jugul fascist. Pentru ţara noastră s-a rezervat perioada 20—27 august, în cadrul căreia se vor organiza o serie de manifestări cultural-artistice.

Pentru realizarea acestei expoziţii, partea germană a depus un efort deosebit şi a reuşit să ducă la îndeplinire în bune condiţii sarcinile propuse şi să sprijine ţările participante în problemele organizatorice. Pe şantierul expoziţiei au muncit cu însufleţire mii de muncitori, funcţionari, elevi şi militari în afara orelor de program; s-a construit un aeroport, s-a prelungit linia de tramvai şi s-a organizat o reţea de microbuze cu remorci în interiorul expoziţiei.

Ing. N. DIMITRIU
director în Ministerul Agriculturii

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"